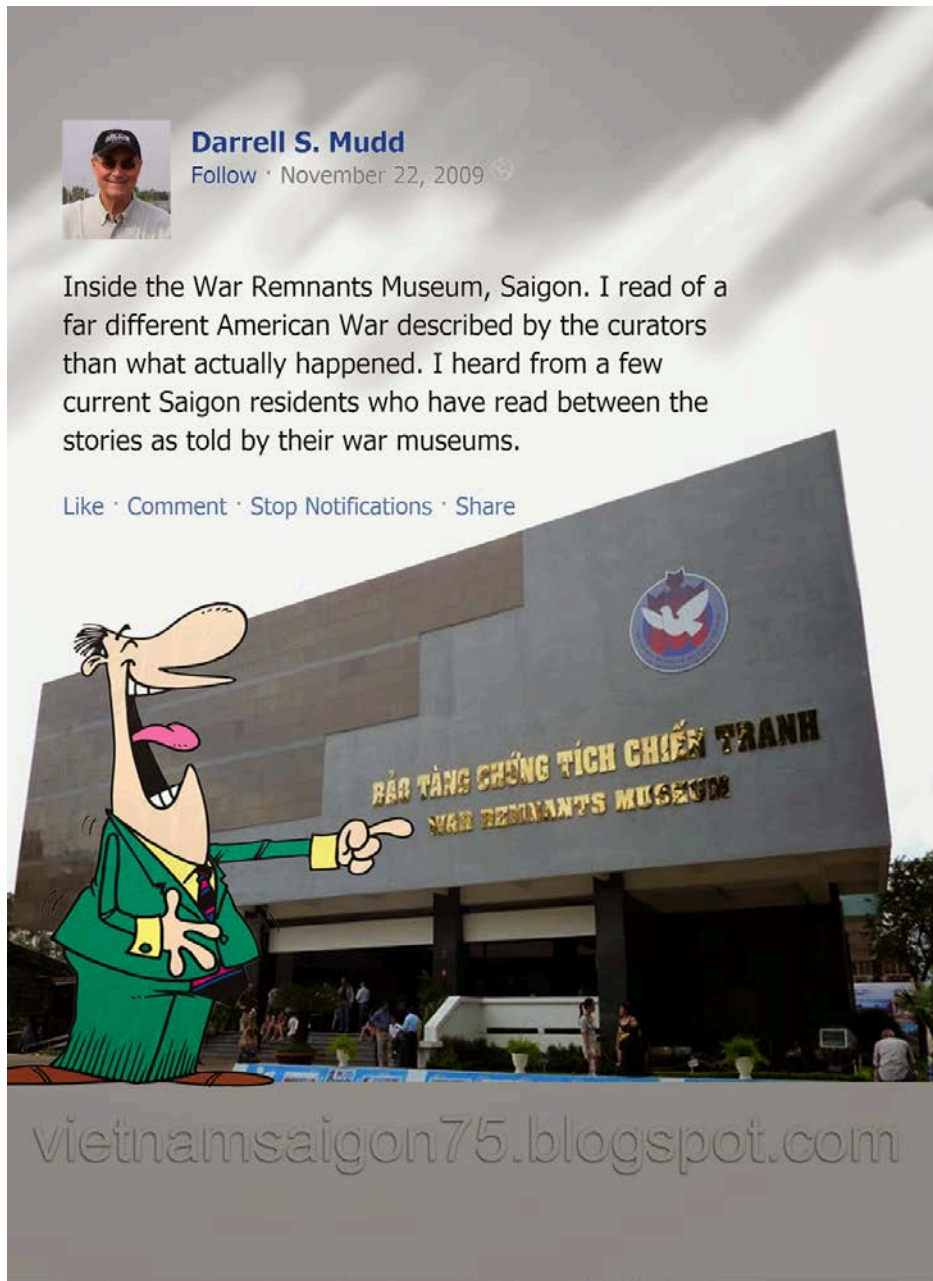

War Remnants Museum - Bảo tàng chứng tích chiến tranh

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1209579251642&set=pb.1593545851.-2207520000.1398319767.&type=3&theater>

Following ▾ % | \$

Quotes you view appear here for quick access.

Quote Lookup

[Finance Home](#)
[My Portfolio](#)
[Market Data](#)
[Yahoo Originals](#)
[Business & Finance](#)
[Personal Finance](#)
[CNBC](#)
[Contributors](#)

[Compare Brokers](#)

Tue, Sep 2, 2014, 7:09AM EDT - US Markets open in 2 hrs and 21 mins

Inside The Vietnamese Government's Haunting War Museum That Portrays America As The Enemy

BUSINESS INSIDER By Corey Adwar August 25, 2014 1:50 PM

The Vietnamese government-run [War Remnants Museum](#) in Ho Chi Minh City, also known as Saigon, is one of Vietnam's most popular museums. It draws 500,000 visitors annually, according to Christina Schwenkel, who wrote about the museum in her 2009 book ["The American War In Contemporary Vietnam: Transnational Remembrance and Representation."](#) Foreigners comprise two-thirds of the visitors.

The museum's roots date back to 1975, when it was called the Exhibition House for U.S. and Puppet Crimes. The name was shortened to Exhibition House for Crimes of War and Aggression in 1990, then changed again to War Remnants Museum in 1995, amid improving relations with the U.S. and increasing numbers of American visitors who sometimes complained about the choice of language.

Although its name has been toned down, the museum has been criticized for lacking balance by linking American soldiers to aggressive and criminal actions while neglecting atrocities committed on the North Vietnamese side.

The War Remnants Museum maintains "pedagogical aims to teach about the 'crimes' of U.S. occupation," Schwenkel wrote. Museum curators make concerted efforts to educate foreigners, especially Americans, about the war, but based on a certain government-sanctioned Vietnamese interpretation of events.

Nevertheless, some foreign visitors appreciate the museum for offering a different point of view on the conflict — one that they can't really find anywhere else.

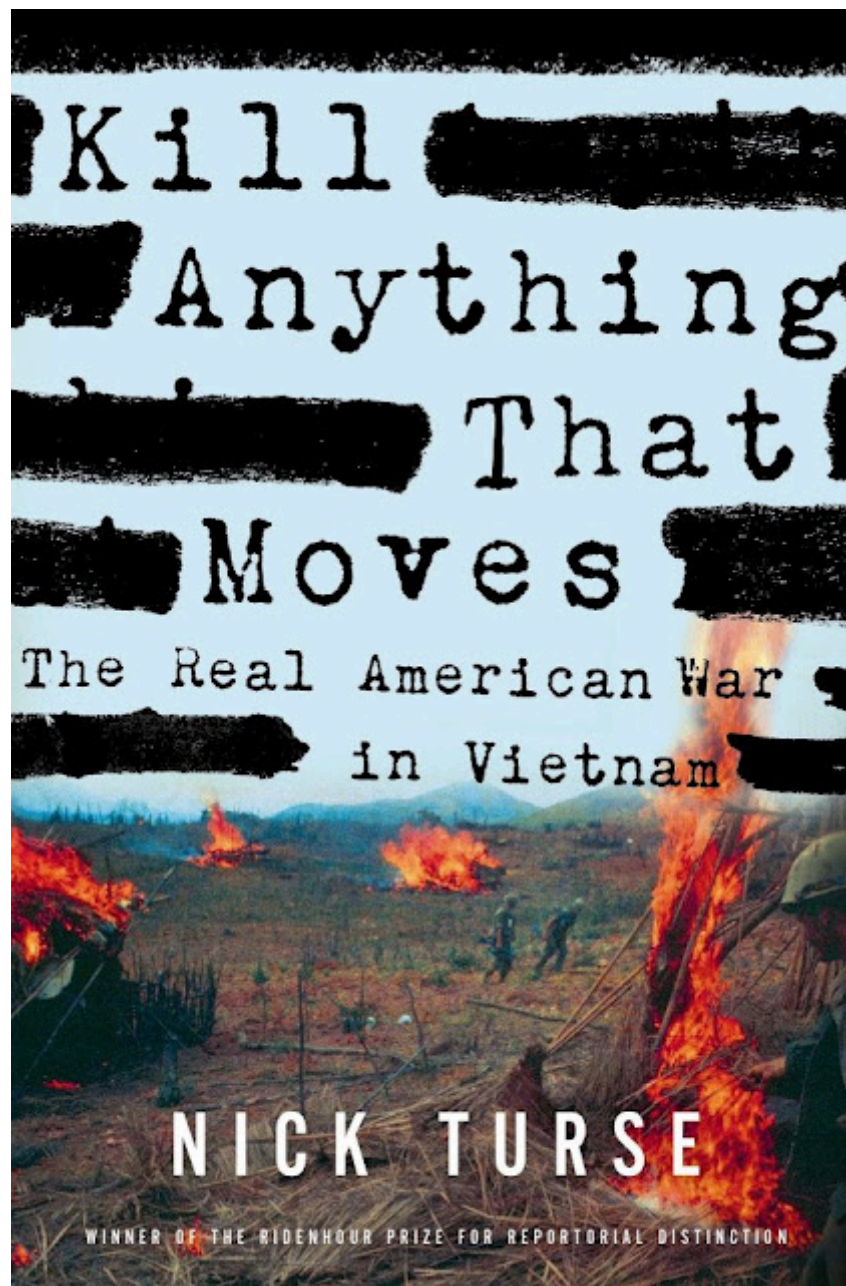
Inside The Vietnamese Government's Haunting War Museum That Portrays America As The Enemy
<http://finance.yahoo.com/news/inside-vietnamese-governments-haunting-war-175011439.html>

VIETNAM WAR HISTORY

Bảo tàng chứng tích chiến tranh
Phòng A

"TỘI ÁC MỸ - NGỤY"

Việt cộng luôn tuyên truyền xuyên tạc về hình ảnh sự hiện diện của lính Mỹ trong cuộc chiến tự vệ chống làn sóng cộng sản NGA - TÀU, của khối tự do tại vùng Đông Nam Á và miền Nam Việt nam trong lịch sử. Việt cộng luôn mang vụ thảm sát Mỹ Lai; hành động sai phạm của một vài cá nhân biến chất trong hàng ngũ quân đội Hoa Kỳ, để tuyên truyền rằng đây là chủ

trường của quân đội Hoa Kỳ khi tham chiến tại Việt Nam, qua cái gọi là **"Tội ác Mỹ Ngụy"**.

VNSG đang cố gắng sưu tầm, truy tìm lại những hình ảnh của quân đội Mỹ đã từng tham chiến tại Việt Nam, với hy vọng giúp các bạn trẻ dễ dàng, hình dung và nhận định được một góc cạnh nào đó tài liệu hình ảnh của lịch sử, của chiến tranh Việt Nam một cách đúng đắn, không giống như những gì Việt cộng đã và đang xảo trá tuyên truyền bao lâu nay.

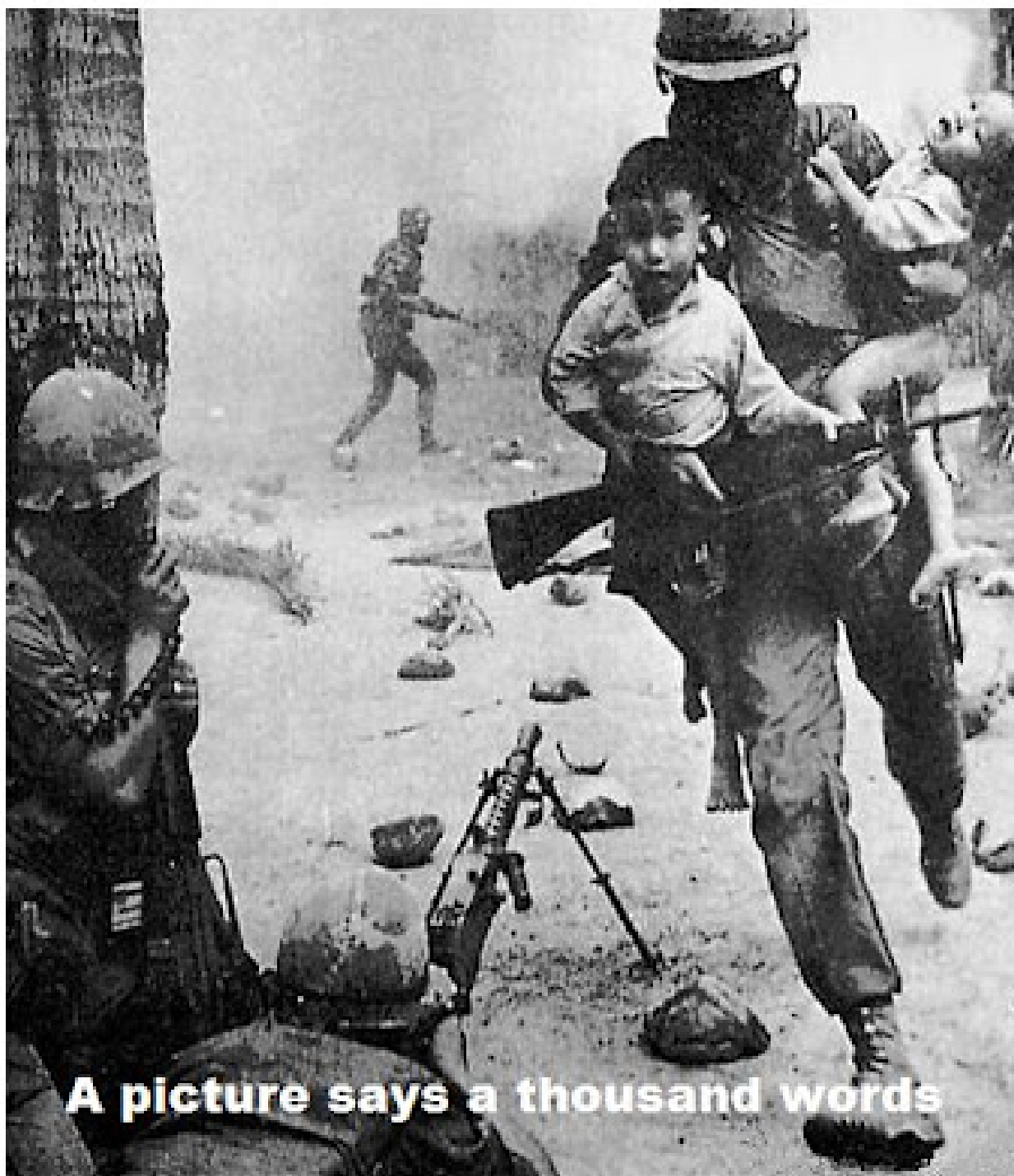
Viet communists always use My Lai massacre, an individual mistake of several American soldiers, as a propaganda that it were a systematic policy of American military in the Vietnam War throughout the so-called "American crimes" that they have made up. They always distort the appearance of the American military in the defensive against Russian and Chinese communists, of the freedom countries in South East Asia, and of South Vietnam in their crafty history.

I have been collecting the real documents, true evidence, and proper pictures of the American military in Vietnam in order to help the young generation to have a clear understanding the real history about the Vietnam War which has been distorted by the Viet communist party.

"... When I saw what the North Vietnamese Army had done and were still doing my heart and humanity could not let those atrocities go on without my involvement to try and stop it ..." *Shannon J. Stretch, served in the Army*

A picture is worth a thousand words

<https://www.youtube.com/watch?v=ClzVMPgJGd8>

A picture says a thousand words

South Vietnam Central Highlands 1966

TURNING THE CORNER

In a war in which civilians are bombed out of their homes and many killed and wounded, economic and medical aid can mean as much as military victories. Last year American and Vietnamese doctors brought aid to four and a half million people. But in 1966 the word that this just touched the surface. Here a U.S. Army medic tends a sore on the arm of a Montagnard boy in a Central Highlands village in South Viet Nam. (AP)

QUÂN LỰC VIỆT NAM CỘNG HÒA

Đem đại nghĩa để thắng hung tàn - Lấy chí nhân mà thay cường bạo

<https://www.facebook.com/photo.php?v=776433919035158&oid=1378711915717462&saved>

SÁU ĐIỀU TÂM-NIỆM CHO BÍNH-SĨ VIỆT-NAM CỘNG-HÒA

1. - TÔI LÀ CHIẾN-SĨ VIỆT-NAM CỘNG-HÒA, NGUYÊN CHẤP-NHẬN MỌI HY-SINH GIAN-KHỔ ĐỂ CHIẾN ĐẤU CHO SỰ SỐNG CỐN CỦA TỔ-QUỐC, CỦA GIA-ĐÌNH VÀ CỦA CHÍNH BẢN THÂN TÔI.
2. - TÔI LUÔN - LUÔN TRIỆT-ĐỂ CHẤP-HÀNH CÁC MỆNH-LỆNH CỦA CẤP CHỈ-HUY ĐỂ CAO CẢNH-GIÁC TRƯỚC ẦM-MƯU TUYÊN-TRUYỀN CHIA RẼ CỦA GIẶC CỘNG.
3. - TÔI YÊU-THƯƠNG ĐỒNG-BÀO, LUÔN-LUÔN BẢO-VỆ TÁNH-MẠNG, TÀI-SẢN VÀ TÔN-TRỌNG TÍN-NGƯỞNG CỦA ĐỒNG-BÀO, TÔI KÍNH GẤ YẾU TRẺ, ĐỨNG-ĐẪN VỚI PHỤ-NỮ.
4. - TÔI TÂM-NIỆM RẰNG HÀNH-ĐỘNG LÀM MẤT LÒNG DÂN LÀ XÓ-ĐẪY ĐẪN VỀ VỚI PHÍA GIẶC CỘNG, LÀ TIẾP TAY CHO GIẶC CỘNG, LÀ TỰ-SÁT.
5. - TÔI TUYỆT-ĐỐI CƯ XỬ VỚI TỬ, HÀNG BÍNH-SĨ CH RẤT TƯ-TẾ, KHÔNG NGƯỢC-ĐÁI ĐÁNH-ĐẬP HỌ, KHÔNG ĐỒNG-CHẠM ĐẾN CỦA RIÊNG CỦA HỌ, ĐỂ THÊM BẠN BỐT THÙ.
6. THỰC-HIỂN CÁC ĐIỀU TRÊN LÀ TÔI TÍCH-CỰC XÂY-ĐẮP CHO TỰ-DO CỦA ĐẤT NƯỚC, CHO HẠNH-PHÚC CỦA TOÀN DÂN. TÔI SẼ ĐƯỢC ĐỀN-ĐÁP BẰNG SỰ CẢM MÈN VÀ BIẾT ƠN CỦA ĐỒNG-BÀO.

VIETNAMSAIGON75.BLOGSPOT.COM

(NY7-June 4)--THIS IS THE RED PRINTER---A South Vietnamese soldier and civilian refugees move south on route 13 from An Loc, which is under siege by North Vietnamese troops, toward waiting army trucks which will evacuate them to Lai Khe. Dense blue black smoke erupts in rear as air strikes are conducted over suspected North Vietnamese positions on both sides of the highway. Soldiers uniform is green, grass is light green, refugees shirts is orange with black slacks and roadway is off-white. (AP Colorphoto) (LL11800 stf) 1972

967

Marine Studies Little P. O. W.

United States forces in Vietnam find many things in their patrols, but this white-clad baby was more than Marine Cpl. Joe J. Treffery, Richland Center, Wis., expected. The two studied one another with curiosity at the village near Da Nang where they met.—A. P. photo.

DEC 10 1967

Dr. America: Thomas A. Dooley

Photo # USN 1119860 Sick call for Vietnamese children at Tam Toa, 1967

Bức thư ngỏ

* * *

Của Trung Tướng J.H.HAY Tư Lệnh Sư
Đoàn 1 Bộ Binh Hoa Kỳ.

Kính gửi,

Chỉ Huy Trưởng Công Trường 9
H.T.86500 YK.

Tôi xin báo cho ông biết: Trong trận
đánh ngày 20-3-1967 tại ấp Bàu Bàng,
Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn Q763 và các
Tiểu Đoàn Trưởng trực thuộc đã tự làm
giảm giá trị của mình bằng những hành
động không xứng đáng của một quân nhân.

Trong trận đánh này, với những đơn
vị trực thuộc và tăng phái các cấp chỉ
huy trên đã không hoàn thành được nhiệm
vụ mà lại rời bỏ chiến trường, bỏ lại vô
số đồng đội chết và bị thương.

Chúng tôi đã chôn cất xong các quân
nhân tử thương và đã chăm sóc những quân
nhân bị thương của đơn vị ông trong trận
đánh này.

Trung Tướng J.H.HAY
Tư Lệnh Sư Đoàn 1 Bộ Binh Hoa Kỳ

246-329-67

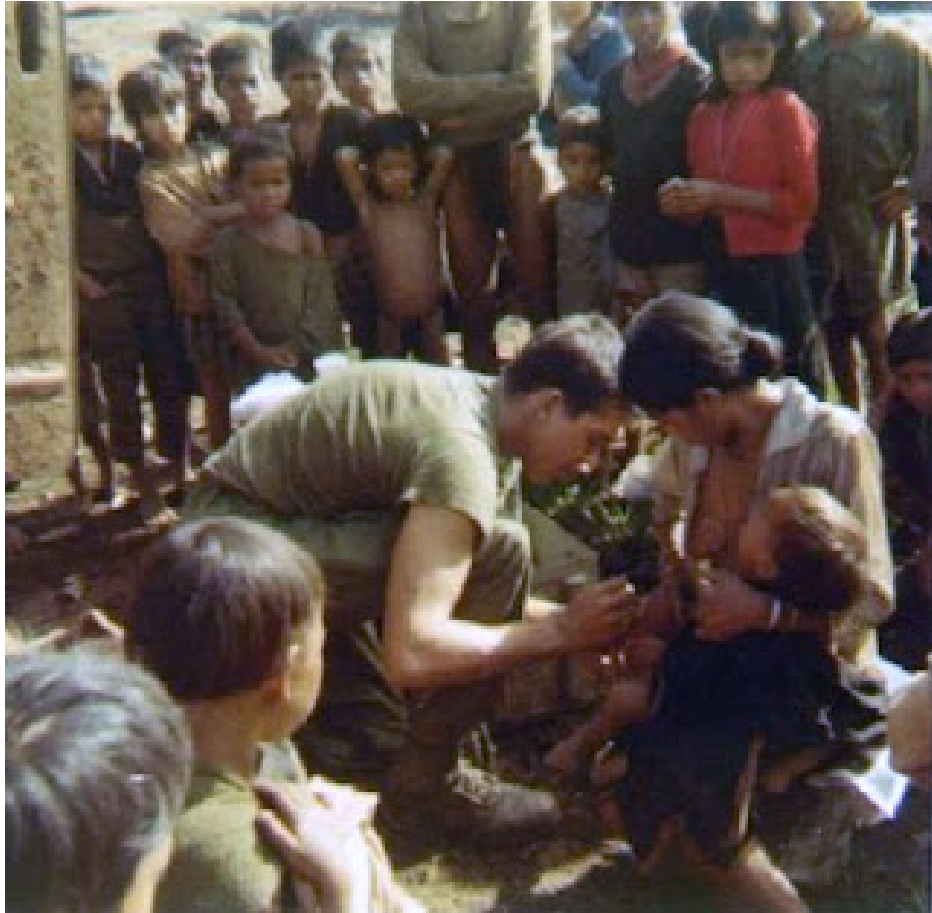

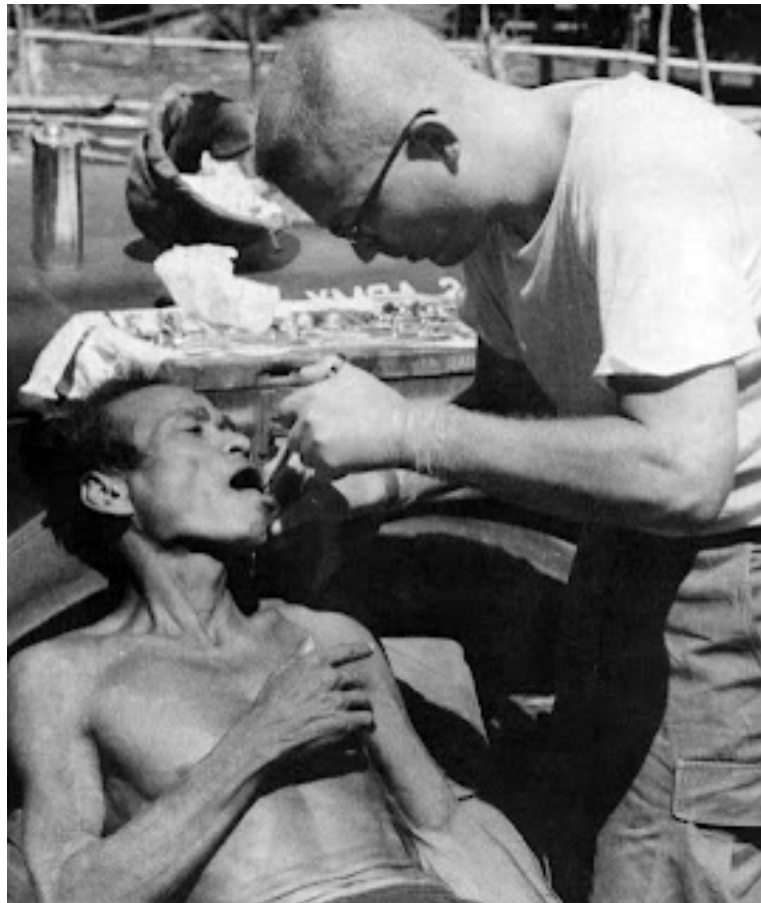

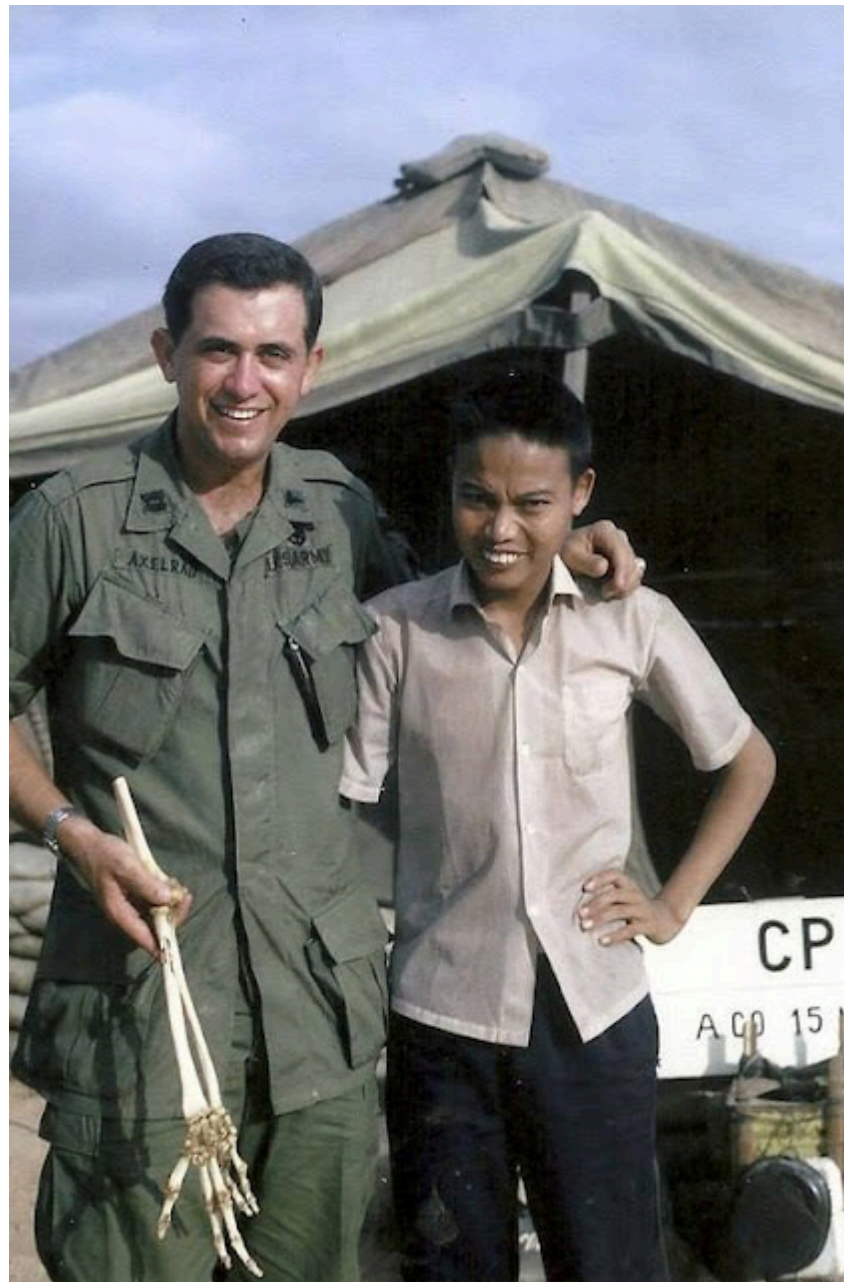

(Sẽ tiếp tục bổ túc hình ảnh...)

<http://vnexpress.net/tin-tuc/the-gioi/bac-si-my-tra-xuong-cho-bo-doi-viet-nam-sau-47-nam-2841133.html>

Kill
Anything
That
Moves

NORTH

Vietnam

VIETNAMSAIGON75.blogspot.com

Bảo tàng chứng tích chiến tranh **Phòng B**

"Vì Sự Nghiệp Giải Phóng Dân Tộc"

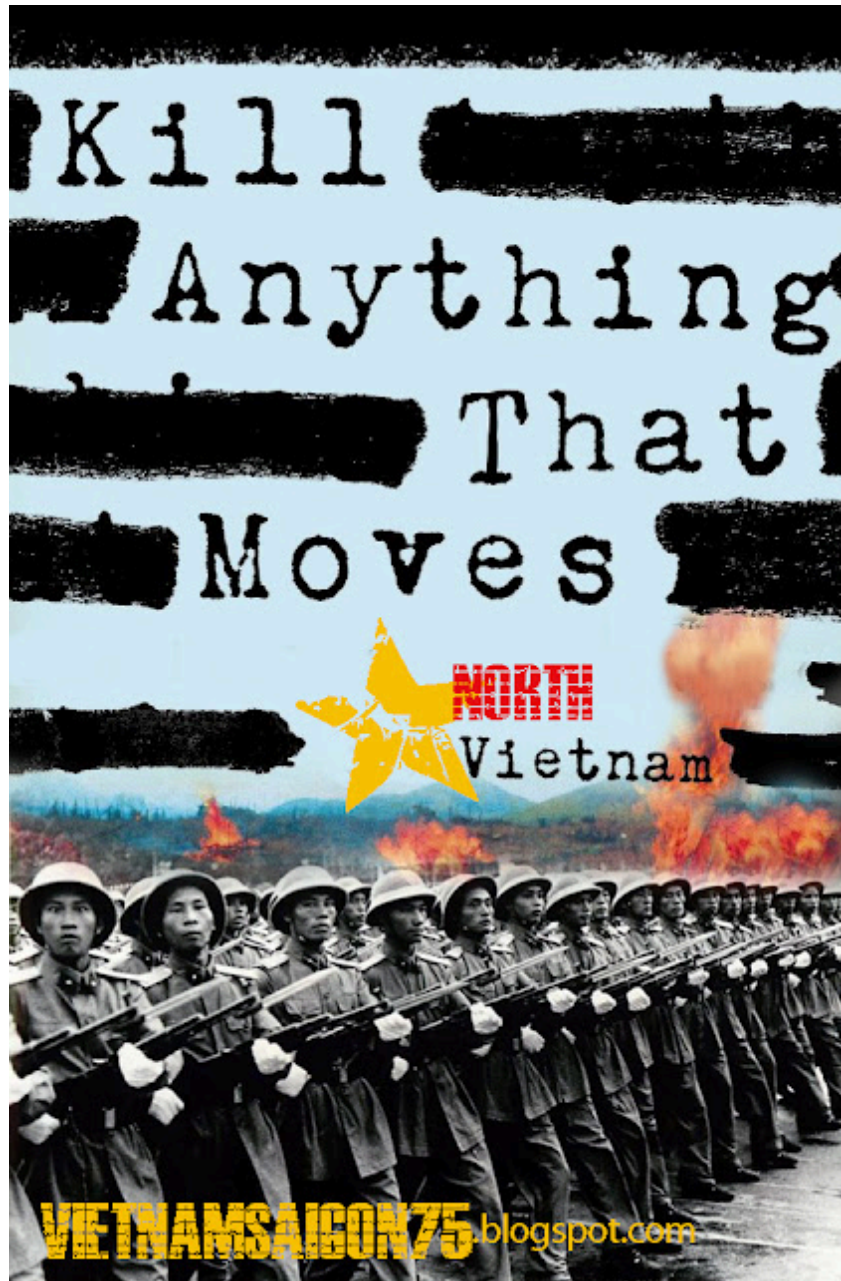
KHỦNG BỐ là chính sách trong chiến lược của hồ chí minh và đảng cộng sản Việt Nam với từ ngữ bóng bẩy là Bộ đội, giải phóng quân, chiến sĩ biệt động thành, để biện minh cho hàng ngàn hành động bắn giết, pháo kích, khủng bố, tàn sát dã man đồng bào Miền Nam Tự Do dưới danh từ "Giải phóng", ngay trước năm 1965 khi "quân xâm lược" Mỹ chưa hề có mặt ở Việt Nam, và cả sau khi Mỹ đã rút về nước, thì Việt cộng vẫn với hàng loạt các cuộc bắn giết, pháo kích, khủng bố bừa bãi, ám sát vẫn diễn ra. Vậy cộng sản đã "giết quân xâm lược Mỹ" để giải phóng miền Nam, hay Việt cộng bắn giết tàn sát chính đồng bào miền Nam của mình? hồ chí minh và cộng sản miền Bắc chính là quân xâm lược, đã xâm phạm chủ quyền, an ninh của miền Nam một cách thô bỉ nhất.

VNSG đang cố gắng sưu tầm, truy tìm lại những hình ảnh, tài liệu tội ác của Việt cộng đã gây ra bao tang tóc, đau thương cho đồng bào Việt Nam, với hy vọng giúp các bạn trẻ sẽ dễ dàng hình dung và nhận định rõ ràng hơn qua các tài liệu hình ảnh của lịch sử, của chiến tranh Việt Nam một cách chân thực, đúng đắn, không giống như những gì Việt cộng đã và đang xảo trá tuyên truyền bao lâu nay.

Attention !!! You are entering North Vietnam Army 's photos
exposition room
WARNING: PHOTOS ON THIS ROOM B MAY BE GRAPHIC...

Bảo tàng chứng tích chiến tranh
Phòng B

Câu hỏi dành cho các "cháu ngoan của "bác" :

Tại sao thời chiến tranh Việt Nam (trước 30/4/1975), mỗi khi có giao tranh giữa quân đội miền Nam (VNCH) và bộ đội “giải phóng” thì dân chúng đều chạy về phía có lính miền Nam trú đóng, chứ không chạy về phía bộ đội “giải phóng”?

Nếu dân miền Nam bị “Mỹ, Ngụy kìm kẹp”, cần phải được “giải phóng”, thì lẽ ra họ phải hồ hởi mà chạy về phía các “đồng chí bộ đội”, tay bắt mặt mừng

và cảm ơn “được giải phóng”, chứ sao lại bồng bế nhau mà chạy trốn chết để xa lánh các “đồng chí” ấy?

South Vietnam people move out any way they can as they leave the area of Quang Tri city - April 3rd, 1972.

Câu hỏi dành cho các "cháu ngoan của "bác" :

Tại sao thời chiến tranh Việt Nam (trước 30/4/1975), mỗi khi có giao tranh giữa quân đội miền Nam (VNCH) và bộ đội “giải phóng” thì dân chúng đều chạy về phía có lính miền Nam trú đóng, chứ không chạy về phía bộ đội “giải phóng”?

Nếu dân miền Nam bị “Mỹ, Ngụy kìm kẹp”, cần phải được “giải phóng”, thì lẽ ra họ phải hồ hởi mà chạy về phía các “đồng chí bộ đội”, tay bắt mặt mừng và cảm ơn “được giải phóng”, chứ sao lại bồng bế nhau mà chạy trốn chết để xa lánh các “đồng chí” ấy?

Ông Uwe Siemon-Netto, ký giả nổi tiếng người Đức từng trải qua 5 năm phục vụ chiến trường VN, sau khi theo một đơn vị QLVNCH hành quân giải vây một ngôi làng tỉnh Định Tường bị Việt cộng khống chế năm 1965, tường thuật:

<http://uwesiemon.blogspot.ca/2012/04/german-remembers-vietnam.html>

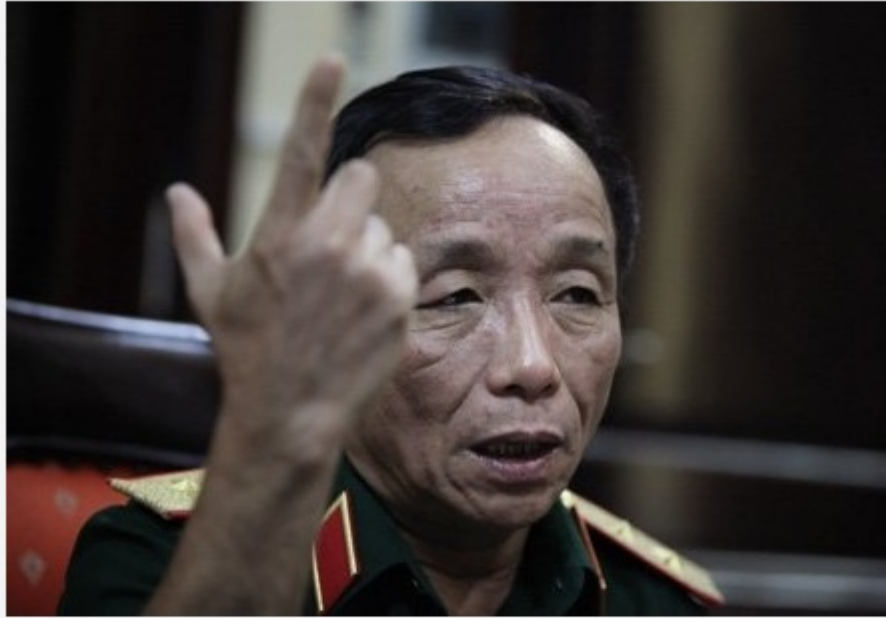
“ Xác xã trưởng, cùng người vợ và 12 đứa con vừa trai, vừa gái kể cả cháu bé bị treo lủng lẳng trên các cành cây sào trong sân làng. Tất cả nạn nhân nam đều bị cắt bộ phận sinh dục nhét vào mồm, còn phụ nữ thì bị cắt nhũ hoa. Dân làng kể lại, họ bị VC bắt tập hợp lại để chứng kiến cảnh tàn sát này. Việt cộng bắt đầu giết em bé nhất rồi lần lượt giết các em lớn hơn, kế tới người mẹ và sau cùng là người cha, viên xã trưởng. Việt cộng đã giết cả nhà 14 người, giết một cách lạnh lùng như thể bấm cò súng đại liên bắn máy bay...”

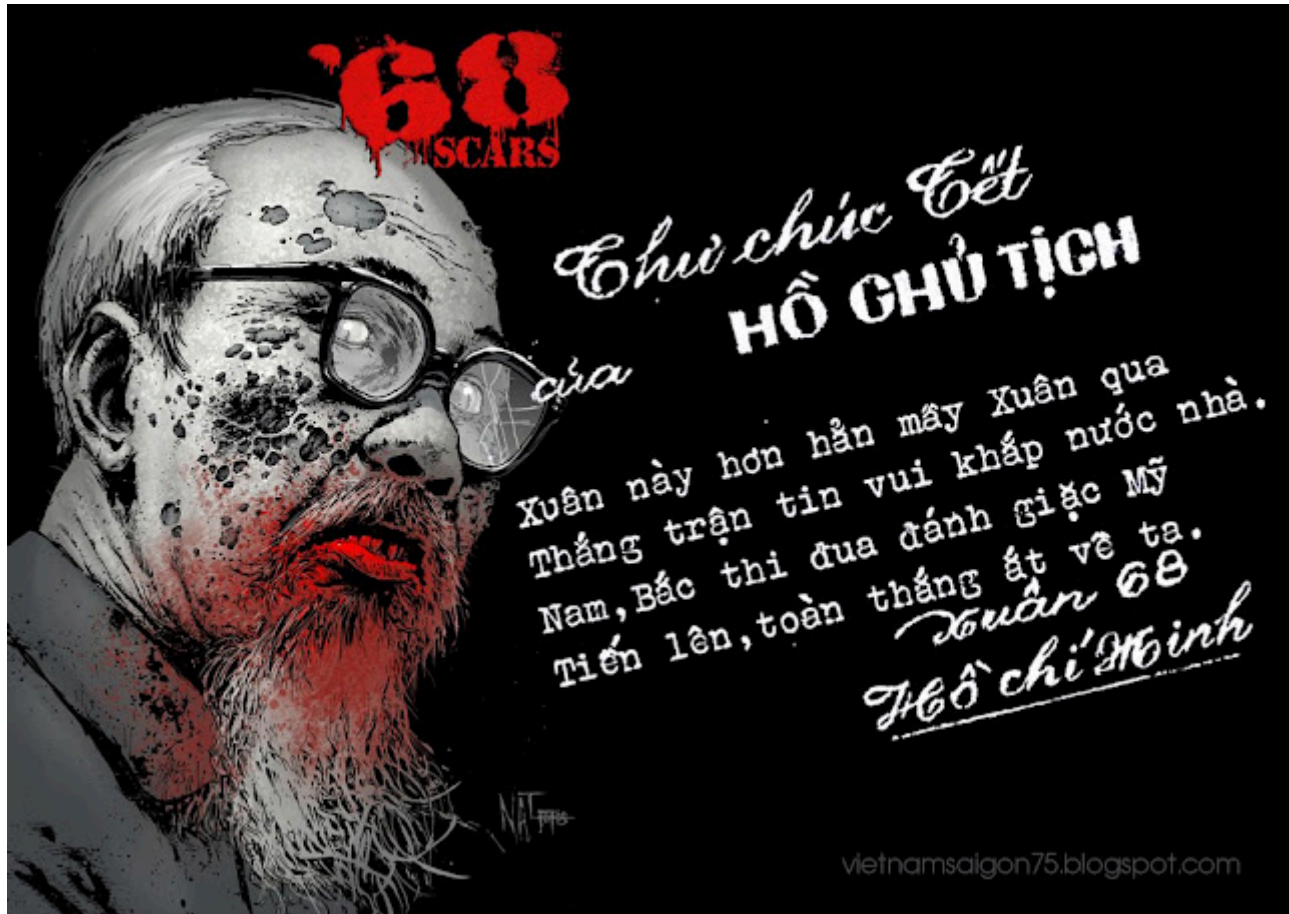

"Bây giờ tôi vẫn là người lính... Binh nghiệp là thiên mệnh"

Một trận đánh anh hùng nữa vào năm 1967. Sau nhiều lần đặt mìn phá địch không thành bị phát hiện, cậu bé Trung Thu khi đó 14 tuổi lần đầu tiên tổ chức chỉ huy, thiết kế một trận đánh mìn lừa địch ngoạn mục.

CHINH-LUAN

12-4-69

Những hình ảnh thể thảm khi khai quật các hầm chôn tập thể ở Huế

TẤT CẢ ĐỀU BỊ ĐẬP BÈ ĐÀU

bằng cán cuốc rồi lấp vùi dưới cát

● MỘT PHỄ BINH CỤT HAI CHẶN CŨNG BỊ HẠ SÁT

SAIGON 11-4.- Các vụ khảm phá liên tiếp những hầm chôn xác
tập thể nạn nhân biến cố Tết Mậu Thân ở Huế đã làm xáo xạc dư luận,
làm mất lòng đồng bào trong toàn quốc. Phái viên Việt Tân Xa đã
trường thuật chi tiết những vụ khai quật xác hầm trên như sau:

Những hình ảnh thể thảm khi khai quật các hầm chôn tập thể ở Huế

TẤT CẢ ĐỀU BỊ ĐẬP BỂ ĐẦU bằng cán cuốc rồi lấp vùi dưới cát

● MỘT PHÉ BÌNH CỤT HAI CHÂN CỨNG BỊ HẠ SÁT

SAIGON 11-4.- Các vụ khám phá liên tiếp những hầm chôn xác tập thể nạn nhân biến cố Tết Mậu Thân ở Huế đã làm xôn xao dư luận, làm nổi lòng đồng bào trong toàn quốc. Phái viên Việt Tân Xã đã tường thuật chi tiết những vụ khai quật các hầm trên như sau:

Ủy ban truy tìm nạn nhân của biến cố Tết Mậu Thân, trong hai ngày 7 và 8 tháng 4 năm 1969 đã tìm được thêm 98 xác chôn tập thể tại vùng liên ranh giữa hai thôn Đông Di và Đông Sơn thuộc Quận Phú Thới, Thừa Thiên, nâng tổng số nạn nhân tìm được xác lên tới 233 người.

Trước đây, ngày 27-3, Ủy ban này đã tìm được 135 xác chôn tập thể ở cách địa điểm mới lối năm cây số.

Hầu hết bị đập bể đầu bằng cán cuốc

Khác với những nạn nhân được tìm thấy hồi cuối tháng ba, theo đó tất cả những bộ xương khô lằn này hầu hết nạn nhân thật còn đỏ hồng và có những dấu vết chứng tỏ họ đã bị đập bể đầu bằng cán cuốc trước khi được chôn một cách cầu thả tại vùng nói trên.

Anh Hồ đắc Thuận, người được coi là nhân vật số 1 trong vấn đề xác các nạn nhân, thuật lại rằng: xác các nạn nhân chỉ được phủ một lớp cát mỏng manh dưới đường rãnh dài hàng 100 thước chạy từ Đông Lộc sang Quảng Xuyên, Quận Phú Thới.

Có những nạn nhân chỉ được cát phủ kín từ cổ trở xuống trong khi chiếc «áo dứa» nằm chính ỉnh trên mặt cát. Trong ngày 7-4, Ủy ban tìm được cả thấy 43 xác, và ngày 8-4 Ủy ban tìm thêm được 55 xác. Điều đáng ghi nhận, có ba người trong Ủy ban tìm được xác của thân nhân.

Người thứ nhất nhận được ra xác của chồng là ông Phan Quỳnh. Ông Quỳnh nguyên là Trưởng Phòng Kế Toán, Tài Sản Thừa Thiên.

Người thứ hai thì được xác của tên Trần thị Hương. Con trai bà Hương tên Nguyễn Văn Đăng, 24

tuổi, nguyên là quân nhân. Hiện người đàn bà này còn một người trong gia đình mất tích. Đó là ông Nguyễn Văn Mội, chồng bà.

Người thứ ba tìm được xác thân nhân là ông Hứa Thoại, Trưởng phòng Tài Chính tỉnh đoàn Xây Dựng Nông Thôn Thừa Thiên, ông Thoại đảm nhiệm chức trưởng ban Nhiếp ảnh của Ủy ban truy tìm nạn nhân, và người ông đã nhận xác chính là thân phụ của ông tên Hứa Thuận năm nay đã 70 tuổi.

Ông Thoại cho biết, bọn VC đã bắt cha ông đem đi hạ sát cùng với hàng ngàn đồng bào ở Thừa Thiên vì «bạo lực» bắt ông nhưng không được.

Một phé bình cụt hai chân cũng bị hạ sát

Trong số những xác nạn nhân, người ta ghi nhận có một phé bình đã bị cụt cả hai chân. Người vợ nhận được ra xác của chồng nhỏ cộp nặng có khắc tên năm chồng lên xác của anh ta.

Ngoài ra người ta còn thấy 1 cô gái xác còn tươi, trong «xứ chiến» có để một sợi giây chuyền vàng tây và một giấy ghi tên Sơn, nữ Cảnh sát viên phụ trách điện thoại tại Ty Cảnh Sát Thừa Thiên.

Một số nạn vật tên tuổi ở Thừa Thiên cũng đã được tìm thấy trong số 98 xác được phát giác hôm 7 và 8-4, trong số có ông ông Châu Khắc Túy, Giáo sư Toán Trường Quốc Học Huế, và ông Tôn Thất Tân, 62 tuổi, nguyên Quận Trưởng Nam Hòa, hồi hưu. Ông này bị bắt cùng với 3 người con đều là Sinh Viên Đại học Saigon, hiện chưa biết là đã bị hạ sát hay còn bị giam tại trại giam nào.

Xác các nạn nhân được đánh dấu rất cẩn thận

Theo thống cáo của Ủy ban truy tìm và an táng nạn nhân bị VC thảm sát trong biến cố Tết Mậu Thân, hiện nay mới chỉ có 99 xác được thân nhân nhận đem về mai táng. Số còn lại, kể cả những xác đã được an táng hôm 30-3 và những xác mới được tìm thấy để tại Trường Trung học La Sơn, Quận Phú Vang đều được Ủy ban ghi nhận lại những dấu tích rất cẩn thận để thân nhân có thể căn cứ vào các dấu tích đó mà nhận diện.

Hôm Ủy ban khởi sự cuộc tìm kiếm «đợt hai» ngày 7-4, người ta ghi nhận có hàng ngàn đồng bào đi theo. Những người này đều có thân nhân bị mất tích trong biến cố Tết Mậu Thân nên họ đi theo với hy vọng tìm được xác thân nhân, nhưng thật sự trong thăm tìm chính họ lại không muốn tìm thấy... xác, và hy vọng rằng thân nhân của họ còn được giam giữ ở một nơi nào đó.

Mỗi lần một chiếc xác được tìm thấy là mỗi lần họ giành giật nhau đến gần để... nhận diện, và khi biết chắc đó không phải là thân nhân của mình họ lại cùng thờ phở ra một cách nhẹ nhõm.

Thiếu Tá Quận trưởng quận Phú Vang cùng Trung úy Chỉ khu phố của quận này đã phải đích thân yêu cầu đồng bào duy trì trật tự để công cuộc khai quật nắm mộ tập thể khỏi gặp phải trở ngại.

Riêng những đồng bào nhận diện được xác của thân nhân, họ đã nắm phực bên cạnh những xác đó khóc lóc thảm thiết, bất chấp cả mùi búi thối.

Tiếng khóc của những người này khiến một số người chưa tìm được thân nhân khóc theo, tạo nên một không khí vô cùng nặng nề bi thảm.

Mặc dù đã trốn dưới mương, số phận nghiệt ngã đã không buông tha gia đình xấu số người miền Nam này.

Gia đình người mẹ tương lai trẻ này đang chờ đợi 1 hài nhi ra đời thì đã bị bộ đội cộng sản Bắc Việt tàn sát cùng với cả làng của mình ở Thừa Thiên Huế.

Ghi chú: Dù không thấy dây trói ở cận cảnh của cô gái nhưng dấu vết bị trói rất rõ ràng ở phần dưới của tấm hình, và bụng của cô ta đã bị rạch lòi ruột.

Nguồn: Viện Nghiên Cứu Á Châu - Đại Học Texas

<http://www.vietnam.ttu.edu/virtualarchive/items.php?item=va003795>

Thảm sát Huế Tết Mậu Thân (Hue massacre) là tên gọi một sự kiện trong Chiến tranh Việt Nam, khi tìm thấy một số lượng lớn các mồ chôn tập thể xác của những người dân Huế đã bị Việt cộng sát hại chôn sống .

Ngay sau khi tấn công chiếm đóng Huế, bộ đội và "Mặt trận Giải phóng" đã tàn sát đồng bào Huế từ đêm giao thừa Mậu Thân 1968 và suốt gần một tháng chiếm đóng Huế. Sau đó chúng đã phải tháo chạy bởi sự phản công tái chiếm thành phố Huế của quân lực VNCH và Hoa kỳ .

Sau gần một năm tìm kiếm vô vọng những thân nhân đã bị Việt cộng bắt giữ. Nhờ qua lời khai của một Việt cộng hồi chánh, đã tiết lộ những mồ chôn tập thể bí mật mà Việt cộng đã tàn sát hàng ngàn đồng bào Huế mà chúng đã bắt giữ.

Mồ chôn xác những nạn nhân bị thảm sát được lần lượt được phát hiện, cùng với các chứng cứ khác là bằng chứng hành động tàn bạo ở quy mô lớn đã được Việt cộng thi hành ở Huế và vùng lân cận trong 4 tuần chiếm giữ Huế. Các vụ giết người, chôn sống này là Việt cộng có chủ tâm và là một phần của một cuộc trả thù, thanh trừng quy mô lớn với nhiều tầng lớp đồng bào Huế miền Nam Tự do.

*Mồ chôn tập thể thứ nhất tìm thấy ngay sau cuộc chiến: 1,173 nạn nhân

Trong số những nạn nhân này có hai vị Linh Mục -- Cha Bửu Đồng và Cha Micael Bang, cùng với hai Sư Huynh Dòng Lasan.

*Mồ chôn tập thể thứ nhì, luôn cả mồ chôn Gò Cát, tháng 3-7, năm 1969: 809 nạn nhân

*Mồ chôn tập thể thứ ba, suối Đá Mài quận Nam Hòa, tháng 9, 1969: 428 nạn nhân

*Mồ chôn tập thể thứ tư, biển muối ở Phú Thứ, tháng 11, 1969: 300 nạn nhân

<http://vietnamsaigon75.blogspot.com/2012/08/tham-sat-mau-than-1968-toi-ac-viet-cong.html>

CHINH-LUAN
13-14/4/69

PHÁI ĐOÀN BÁO CHÍ RA HUẾ QUAN SÁT TẠI CHỖ NHỮNG CÃNH
ĐÃ MẠN HƠN THỜI TRUNG CỒ, TÀN ÁC HƠN PHÁT XÍT ĐỨC

ĐÃ TÌM THẤY NGÓT 2.000 XÁC CHẮC SẼ CÒN KIẾM ĐƯỢC TRÊN 3.000

● 48 nạn nhân vừa mới tìm được cỡ đều bị trói với nhau
và hầu hết bị chôn sống dưới một đường mương

● TÂM CHUNG

HUE 12-4 — Người ta lại mới tìm thêm được 48 xác nạn nhân bị C.S. hành quyết trong cuộc tấn công địa điểm Mậu Thân tại khu Huế. Như vậy cho tới nay tổng số xác tìm thấy đã lên đến gần 2.000 người. Đại tá Lê Văn Nhân, Tỉnh trưởng Thừa Thiên kiêm Thị trưởng Huế cho biết tổng số nạn nhân có lẽ sẽ lên tới 3.000 hoặc hơn. Ông so sánh vụ hành quyết tập thể này của C.S. với «những hành động dã man nhất trước Thế Chiến 2».

Hầu hết số 48 nạn nhân, kể cả một số dân bà, đã bị trói vào với nhau và tay còn bị trói ra đằng sau. Một số người bị chôn sống, có người này vào cổ người kia.

Trong tuần lễ 24-3, những người tìm kiếm tìm thấy 135 nạn nhân bị Cộng sản sát hại tại 12 mộ chôn tập thể gần ấp

Vĩnh Lưu. Giới chức cho biết hầu hết những người này đã bị đánh cho đến chết. Những người khám nghiệm y khoa ấn định rằng một vài người đã bị chôn sống.

59 nạn nhân khác được tìm thấy tại làng Xuân Hòa, về phía đông Huế. Khoảng 90 người trong số các nạn nhân đã được nhận diện cho tới nay.

Chương 1/3 là cảnh sát Việt và binh sĩ Việt Nam Cộng Hòa. Một số ít là các viên chức xã ấp số còn lại là dân làng.

Đ.T. Thân cho biết hơn 2.000 thường dân ở Huế đã được ghi như là «mất tích» kể từ cuộc tấn công Tết năm ngoái. Hiện nhiên họ bị cộng sản bắt cóc đem đi. Gia đình họ sống trong hy vọng rằng họ bị bắt đi làm tù binh và rằng họ sẽ thấy lại những người này. «Nhưng sau những phát giác trong ít ngày qua, chúng tôi có thể nói chắc chắn rằng phần đông những người mất tích này đã bị Việt Cộng đem đi chôn tiêu».

Vấn đang tìm kiếm
Kể từ ngày 7-4-69 đến ngày 10-4-69.

4-69, đã có thêm 230 thi hài nạn nhân C.S. được tìm thấy tại Thôn Đông Sơn, quận Phú Thứ. Trong số này có 14 người là Quân nhân. Giờ này chỉ có 59 thi hài được thân nhân đến nhận lãnh; còn bao nhiêu đã được bọc Nylon đóng trong hộp tập trung tất cả tại trường La Sơn, để chờ xem có ai đến nhận lãnh nữa không. Nếu không chính quyền sẽ tự động đi chôn cất và công việc tìm kiếm vẫn còn đang tiến hành.

Báo chí ra tận nơi

Sáng 11-4, một phái đoàn báo chí đã được hướng dẫn ra tận Huế để mục kích những cảnh khai quật các nấm mồ trên.

Nhân dịp này, chúng tôi có được tiếp xúc với một em nhỏ 14 tuổi, tên Hồ Văn Hà — Theo lời em Hà trong họ em 5 người đã bị VC giết, gồm 2 bác trai, 1 bác gái, 1 anh và 1 chị. Bác gái của em bị giết chỉ vì bà mất gà lổ chửi tội chúng, nên chúng giết chết.

Ngoài ra, cha em trước đó cũng bị VC bắt đi giam trên Cầu, trong thời gian này nhờ có người cho biết, nên ở nhà đã gửi tiền lên 3-4 lần và mỗi lần 5-6 trăm đồng. Tuy gia đình biết gửi sẽ không trả lại, nhưng vẫn gửi.

Rồi bỗng đi một thời gian, tới ngày hôm qua người ta đã tìm thấy cha em thân bị sát hại rồi, quần áo bị chướng lết hết và chỉ còn thấy các cước bên bộ xương cùng chiếc quần

Hiệu tại em chỉ còn mẹ đi buôn bán nuôi 5 anh em, còn nhỏ cả.

Tới quá trưa, phái đoàn Báo Chí đã được hướng dẫn tới một cồn cát rộng lớn, không nhà cửa tại ấp Đông Thanh xã Phú Hộ, Quận Phú Thứ (cách thị xã Huế chừng 13km) để chứng kiến những nấm mồ tập thể đang được khai quật.

Từ sáng đến 13g trưa (11-4) Ủy ban Truy tìm và cải táng đã tìm thấy thêm được 26 thi hài nạn nhân, trong số này có 4 dân bà. Giới hữu trách cho biết đây là đường mương của ấp Chiến lược khi xưa. Cộng quân đã dùng để chôn sống đồng bào xuống dưới đó. Trước mặt chúng tôi, tất cả những thi thể đều bị chôn sống và 2 cánh tay đều bị trói khuyu về phía sau và lăm thi thể còn để lại dấu tích chứng tỏ trước khi bị mang chôn còn vùng vẫy quần áo rách tươm. Các thi hài ngời dài theo một hàng luôn 12 xác.

Những đồng bào «chuồn» thưng bán một lan động, nghèo khổ có thân nhân bị Cộng Sản tàn sát, thấy bấy lâu nay chưa tìm kiếm thấy xác cũng đã có một quanh chiếc hòm đang được đào xới và cứ mỗi khi thi hài được tìm thấy, những tiếng khóc thán thiết lại vang lên.

Đã man hơn Phát Xít
Tàn ác hơn Phát Xít

Có mỗi xác vừa được kéo lên gói vào khăn đưa vào bao hồ sơ thứ tự

từ thì được tìm thấy là tiếng khóc lại càng gia tăng mãnh liệt họ khóc thê thảm, khóc lẫn lóc, khóc gào thét đến khản tiếng hụt hơi cỡ như thể cơn xúc động như cơn sấm nung nấu đồng bào tham dự. Qua các sự quan sát tận chỗ, người ta thấy VC quá dã man, quá tàn bạo «Tiếng đàn bầu» người dân Thừa Thiên dùng để rửa những kẻ tàn ác nhất, vô nhân đạo nhất nay người ta được nghe hàng ngàn người dùng tiếng đó tại cánh đồng tìm kiếm xác này bởi vì lần lượt lấy xác lên người ta nhận thấy có hàng trăm trường hợp bị hành hung đến chết như chém đầu, đâm họng, tra tấn bằng cách xéo tai, cắt môi mổ bụng chôn sống dã man hơn cả thời Trung Cổ và tàn ác hơn cả Phát Xít Đức đối người trong các trại tập trong Thế Chiến 2.

Tổ chức đám tang tập thể

Theo 1 nguồn tin người ta được biết trong đợt II, UB mới đào tất cả 7 hòm tại Phú Xuân thuộc Quận Phú Thứ của 12 hòm khác đã khám phá được nhưng chưa kịp đào lên vì thiếu nhân công.

Công cuộc tìm xác đợt II sẽ tiếp tục đến thứ hai 14-4 thì tạm ngưng vì còn phải lo an táng thi hài số nạn nhân vô thừa nhận quá nhiều. Trong dịp này, buổi lễ tôn giáo sẽ được tổ chức vào ngày 14-4 trước khi cử hành đám tang tập thể vào sáng thứ ba 15-4-69.

Một người phụ nữ ôm con đến xin cấp cứu tại một trạm Y tế quân đội Hoa Kỳ.

Nạn nhân vụ thảm sát Huế 1968.

Trói thúc kè, dùng mã tấu chém, chặt vào đầu là phương cách giết người của Việt cộng

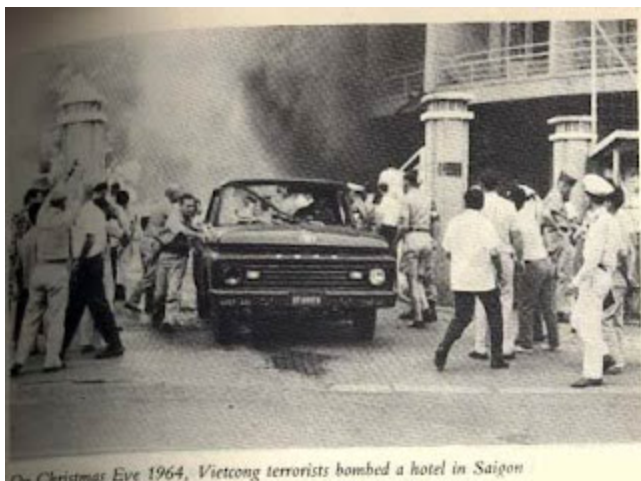

On June 30, 1968, the discursive radio of the Viet Cong broadcast its version of the VC attack on the My Canh Dinning restaurant the previous evening, describing the bombing as "a new glorious exploit . . . dealing an appropriate blow to the U.S. aggressors." The same account was later rebroadcast by Radio Hanoi.

Following are examples from the VC broadcast and the facts about the bombing.

Three people were enjoying a stroll when the Viet Cong bombs exploded.

On Christmas Eve 1964, Vietcong terrorists bombed a hotel in Saigon

Hai tiểu đoàn Việt Cộng tấn công "trả thù" ngôi làng nhỏ ở tỉnh Đắk Sơn.
Đã phóng hoả và tàn sát 252 thường dân trong một cuộc Ngày 06 tháng 12
năm 1967.

http://en.wikipedia.org/wiki/Dak_Son_Massacre

Vietcong 82mm mortar attack on Cay Lay Elementary Community School. At 14:55 hours on 9 March 1974. Killed 32 school children, and wounded 43 others

Inside of the Cay Lay elementary Community School after the communist mortar attack. This picture was taken at 3 p.m., March 9, 1974. [vss08105]

Two (2) among 32 children victims of the communist shelling attack at Cai Lay Elementary School on March 9, 1974.

A 10-year-old school boy, victim of the communist shelling attack on March 9, 1974 at Cai Lay Community Elementary School, Dinh Tuong province.

A school boy victim of the communist shelling attack on March 9, 1974, of the Cai Lay Community Elementary School, one of the 32 who died in the massacre.

Nine of the wounded children who died from their wounds, raising the total number dead to 32, March 9, 1974, at Cai Lay Elementary School, province of Binh Thuan.

Cai Lay Elementary Community School after the Viet cong shelling attack on March 9, 1974, which killed 32 children.

Parents of the young victims carrying their wounded son after the massacre.
This picture was taken at 4 p.m., March 9, 1974, inside of the Cai Lay schoolyard.

Victims of the communist mortar attack on March 9, 1974, at Cai Lay Elementary School.
This picture was taken at Dinh Tuong hospital 4 days after the attack.

Parents of the young victims carrying their wounded son after the massacre.
This picture was taken at 4 p.m., March 9, 1974, inside of the Cai Lay schoolyard.

42 người chết và bị thương 80 người nằm la liệt tại khu vực lối vào của nhà hàng nổi Mỹ Cảnh, vì hai quả bom hẹn giờ của Việt Cộng . Trong số người chết là 27 thường dân Việt, 12 người Mỹ, một người Đức, một người Pháp và một người Philippines.

Mrs. Tho Thi My, left, grieves over the death of her daughter, Phuong Thao, a popular Saigon singer who was killed as she dined with friends at the My Canh restaurant. At right, a picture of Phuong Thao stands on the altar in her home.

Of the 223 people killed and injured in the attack on the My Canh restaurant, 89 were Vietnamese—epic drivers and government officials, newspaper writers and businessmen, young women clerks and a popular singer, and of course many children. These are the people whom the VC-Hanoi radio broadcasts called "enemies of the U.S. aggression." Newsman interviewed survivors of the atrocity and relatives of some who were killed. Following are some of their stories:

(Việt cộng KHỦNG BỐ - Việt cộng PHÁO KÍCH)

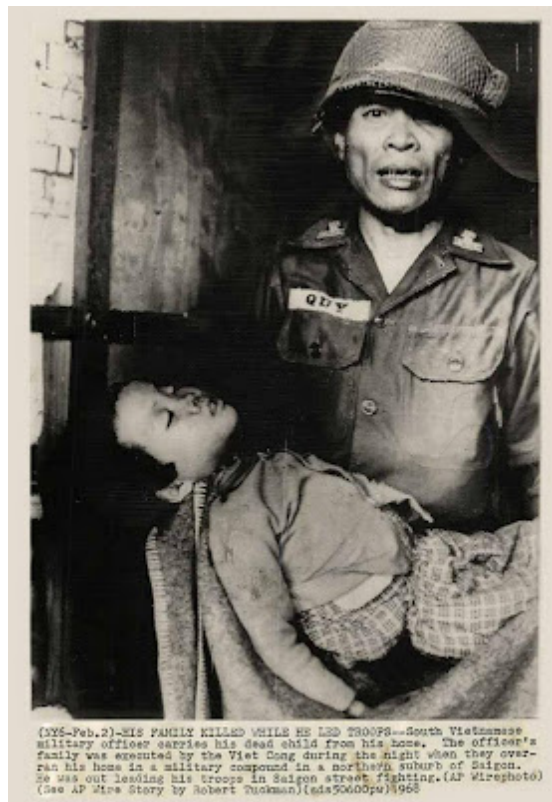
Từ ngữ này đã có từ sau 1954. Nhất là khi Việt cộng đã bị thất bại nặng nề trong cuộc "tổng tấn công Tết Mậu Thân" do âm mưu của tội đồ dân tộc hồ chí minh chủ xướng.

Sau thất bại này đám tàn quân bộ đội miền Bắc và mặt trận giải phóng miền nam đã ngày,đêm thường xuyên khủng bố, pháo kích bừa bãi các phi đạn, hoả tiễn (122 ly) "DKB" hoặc "DKZB" vào nhiều khu vực cư dân trong nội và ngoại thành phố để khủng bố, giết hại đồng bào miền Nam tự do.

(UPI)-Jan. 21) STUNNED FROM TERRORIST BOMB EXPLOSION -- A 10-year-old Vietnamese boy, shocked from the explosion of a 25-pound terrorist bomb, sits in the rubble of his home early Saturday in Saigon. The mother was fatally injured and two other children were seriously wounded. Their home was across an alley from the bombed American servicemen's billet in which one soldier died and others were injured. The bomb was attached to a bicycle parked in the alley. (AP Wirephoto via radio from Saigon) (See AP Wirestory) (262245000) 1966

(NY6-Feb.2)-HIS FAMILY KILLED WHILE HE LED TROOPS--South Vietnamese military officer carries his dead child from his home. The officer's family was executed by the Viet Cong during the night when they overran his home in a military compound in a northern suburb of Saigon. He was out leading his troops in Saigon street fighting. (AP Wirephoto) (See AP Wire Story by Robert Tuckman) (eds506007u) 1968

Pháo kích vào bệnh viện BÌNH DÂN

Rạng sáng ngày 6 tháng 3 năm 1968, Việt Cộng đã tung ra một loạt pháo kích vào khu dân cư tại Sài Gòn làm chết 48 người và bị thương 150 người. Đây là trận tấn công thứ tư trong vòng 12 ngày vừa qua đã thả 7 quả pháo 122 ly lên nhà dân ở thành phố, quận Tư và quận Chín bị 25 người chết và 70 người bị thương. Bảy trong gia đình chín người bao gồm 4 trẻ em, đã bị giết chết trong nhà của họ. Hầu hết các nạn nhân là phụ nữ và trẻ em. Vài giờ sau trận tấn công, thân nhân của những nạn nhân bắt đầu than khóc trước thi thể của các nạn nhân ở bệnh viện Bình Dân, nơi 70 người bị tử thương được đưa vào bệnh viện nửa giờ sau khi bị pháo kích. Lính cứu hỏa và những nhân viên cứu càng làm việc trong những đường hẻm hẹp trong bóng đêm nhằm cứu giúp những người bị chôn vùi trong đồng đổ nát. Một quả đạn pháo đã rớt ngay vào bệnh viện kề bên và những mảnh thi thể nát vụn được tìm thấy trong đồng tấm trải giường.

Nguồn: Viện Nghiên Cứu Á Châu - Đại Học Texas

<http://www.vietnam.ttu.edu/virtualarchive/items.php?item=va002568>

(NY16-Feb.1)DEATH OF A MILITARY FAMILY IN SAIGON SUBURB--South Vietnamese soldiers stand near bodies of a South Vietnamese commander of a training camp and command center and members of his family after the camp was retaken from the Viet Cong in a northern Saigon suburb today. The commander, a colonel, was decapitated by the Viet Cong and his wife and six children were machinegunned. On ground near the corpses are toys and food. At right are sandbags behind which the children hid. (AP Wirephoto via radio from Saigon) (see AP wire story) (nr50852nu)1968

(The Human Cost of Communism in Vietnam - Trang 66)

[From Time, Dec. 15, 1967]

THE MASSACRE OF DAK SON

The Dak Son massacre: The Communists incinerated the villagers with flame-throwers at point blank range. Most of the victims were women and children.

The worst atrocity yet committed in the Viet Nam war (see page 65 above) began its course last week when a handful of Viet Cong fighters crawled up to the wall-and-wire perimeter of the hamlet of Dak Son, some 75 miles northeast of Saigon. The V.C. called for the

Hai tiểu đoàn Việt Cộng tấn công "trả thù" ngôi làng nhỏ ở tỉnh Đắk Sơn.
Đã phóng hoả và tàn sát 252 thường dân trong một cuộc Ngày 06 tháng 12
năm 1967.

http://en.wikipedia.org/wiki/Dak_Son_Massacre

Xác trẻ em bị bắn và thiêu cháy nằm sóng soài trên mặt đất sau khi Việt cộng
tấn công làng.

Hai tiểu đoàn Việt Cộng tấn công "trả thù" ngôi làng nhỏ ở tỉnh Đắk Sơn.
Đã phóng hoả và tàn sát 252 thường dân trong một cuộc Ngày 06 tháng 12
năm 1967.

http://en.wikipedia.org/wiki/Dak_Son_Massacre

Hai tiểu đoàn Việt Cộng tấn công "trả thù" ngôi làng nhỏ ở tỉnh Đắk Sơn.
Đã phóng hoả và tàn sát 252 thường dân trong một cuộc Ngày 06 tháng 12
năm 1967.

http://en.wikipedia.org/wiki/Dak_Son_Massacre

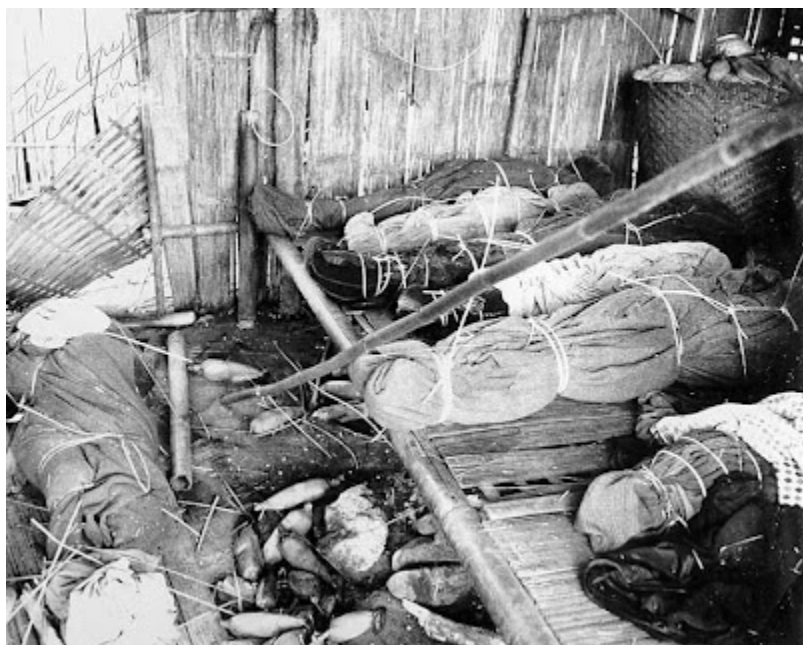
Nước mắt đang chảy dài trên khuôn mặt của bé Dieu Do (3 tuổi) nay trở thành mồ côi và vô không nhà.

Ngày 06 tháng 12 năm 1967.

Two battalions of Viet Cong systematically killed 252 civilians in a "vengeance" attack on the small hamlet of Dak Son. Tears are streaming down the face of little three-year-old Dieu Do, now homeless and fatherless.

December 6, 1967.

<http://www.corbisimages.com/stock-photo/rights-managed/NA002636/child-victim-of-the-viet-cong?popup=1>

Tôi ám sát

người sắp làm

Thủ tướng Sài Gòn

Trưa 10.11.1971. Một tiếng nổ long trời tại ngã tư Cao Thắng – Phan Thanh Giản (nay là Điện Biên Phủ) khiến ông Nguyễn Văn Bổng - Giám đốc Học viện Quốc gia Hành chính, người chuẩn bị lên nắm chức thủ tướng (ngụy) chết tại chỗ.

□ VŨ QUANG HÙNG

NTNN trăn trọng, giót thệu bài viết của ông Vũ Quang Hùng - người đã theo dõi, lên phương án tấn công và trực tiếp dự trận đánh này.

Vào cuộc

Trung tuần tháng 10 năm 1971, ngay sau khi nhận lệnh của cấp trên về mục tiêu cần diệt là Giáo sư Nguyễn Văn Bổng, việc đầu tiên là tôi điếm lại tất cả anh chị em trong đội do tôi (Vũ Quang Hùng, bí danh Ba Diếp) làm đội trưởng. Đội trình sát vệ trang mang bí số S1 hoạt động nội thành Sài Gòn-Chợ Lớn thành Mìn chưa đầy một năm, sẵn

đi chuyển trên xe hơi Ford Falcon màu đen. Ngồi trên xe hơi luôn có một cận vệ. Chạy theo bảo vệ xe hơi của ông thoát đầu có hai xe gắn máy, nhưng từ sau khi báo chỉ đặng tin ông có thể lên nắm chức thủ tướng, số xe gắn máy tăng lên từ ba tới bốn chiếc, mỗi xe đều chở đôi.

Đầu tháng 11.1971. Tôi trình bày vấn đề ba phương án hành động rồi gửi về căn cứ đặt tại An Phước, Bến Tre. Đã đến lúc tìm người cụ thể bắt tay hành động. Tôi gặp Năm Tiến - đội phó S1, trao đổi tình hình và yêu cầu, hỏi anh ta có điểm "vào trận" hay không, hay vẫn

chốt phụ bằng công dây kẽm, chốt chính vẫn giữ lại, và việc này cũng phải chờ đến phút chốt.

Đến ngày 8 tôi mời một với Năm Tiến để trưng cầu tấn công cũng như toàn bộ kế hoạch. Cấp đã chuẩn chút nổ và khẩu Colt 45, tôi sẽ trao cho Năm Tiến vào 9 giờ sáng ngày hôm sau, vắn đủ thời gian để anh và Tư Xã kiểm tra kết cấu chốt nổ và cách sử dụng. Tôi hẹn gặp Năm Tiến tại một quán cà phê, rồi mời đưa anh ta tới địa điểm cất giấu vũ khí. Tiếp theo Năm Tiến sẽ gặp Tư Xã trao đổi lại toàn bộ sự việc và lên đó hai người bắt tay làm nhiệm vụ... Nhưng thật bất ngờ, vào phút chốt Năm Tiến báo tin Tư Xã xin rút, và cả anh ta cũng rút luôn vì không

hiếm đến tính mạng hay không? Tôi nhớ Châu chỉ hỏi lại ngoài anh ta ra còn ai cùng dự trận, và khi tôi trả lời còn một người nữa là tôi, anh đồng ý ngay. Tôi hẹn sáng ngày mai, lúc 10 giờ trưa, sẽ gặp lại anh giao nhiệm vụ và vũ khí cùng lúc, để thực hiện luôn vào buổi trưa cùng ngày...

Đúng 10 giờ sáng hôm sau, ngày 10.11.1971, tôi chở Châu đến nơi cất giấu vũ khí. Tại đây, tôi kể lại toàn bộ tình hình cho Châu nghe, từ chỉ thị của cấp trên, việc trình sát đối tượng, phương án đánh, đến vũ khí sử dụng. Chỉ đến khi Châu hỏi "vậy vũ khí đâu?", tôi mới lộ cặp da ra.

Tôi mở cặp da, để Châu tận mắt

xe hơi. Dù có trấn tĩnh, tìm tôi vẫn đáp rón rảng. Tôi lập tức rút quần, lên Honda, nổ máy, chạy chậm chậm. Châu đã thấy tôi, bước đến sát mé đường. Ba-ri-e ngoài cổng Học viện hạ xuống, chiếc Ford Falcon lao ra rất nhanh, đến nỗi tôi vịn đống xe đôn Châu thì xe hơi đã quẹo ra đường Trần Quốc Toản; và khi Châu lên ngồi trên yên sau Honda thì xe hơi đã vượt qua xe tôi, 3 xe gắn máy chờ đợi bám theo.

Không hiểu sao lúc này tôi lại tự nhiên hết bối hộp mà thanh thản một cách kỳ lạ. Tôi tự nhủ không nên chạy sau xe Ford Falcon, vì có thể sẽ bị đâm cận vệ nhát hiện, nên tăng ga. Chiếc

Professor Nguyen Van Bong (1967)

(NY 7-NOV 10) BOMB VICTIM--Professor Nguyen Van Bong, a leading South Vietnamese politician, was assassinated at noon Wednesday at a Saigon intersection. Bong and another Vietnamese were killed and a third man wounded by a bomb which ripped through their automobile. (AP Wirephoto) (See AP AAA Wire Story) (ejs40505fls) 1971 EDS: a 1967 file photo.

Vũ Quang Hùng, người đã đặt bom giết chết giáo sư Nguyễn Văn Bông.
<http://www.ybook.vn/tac-gia/226/V%C5%A9+Quang+H%C3%B9ng+>

Thứ bảy 30/04/2011 07:51

Tội ám sát người sắp làm thủ tướng Sài Gòn <http://giaoduc.net.vn/Utilities/PrintView.aspx?ID=1342>

Trưa 10/11/1971. Một tiếng nổ long trời tại ngã tư Cao Thắng - Phan Thanh Giản (nay là Điện Biên Phủ)...

Trưa 10/11/1971. Một tiếng nổ long trời tại ngã tư Cao Thắng - Phan Thanh Giản (nay là Điện Biên Phủ) khiến ông Nguyễn Văn Bổng - Giám đốc Học viện Quốc gia Hành chính, người chuẩn bị lên nắm chức thủ tướng (nguy) chết tại chỗ.

(translate news articleid="1339")

Dưới đây là bài viết của ông Vũ Quang Hùng - người đã theo dõi, lên phương án tấn công và trực tiếp dự trận đánh này.

Đúng lúc Châu chuẩn bị nhảy lên ngồi yên Honda thì một tiếng nổ long trời ờ đổ vang lên, cùng với cột lửa khói vụt bốc lên cao từ chiếc Ford Falcon.

Vào cuộc

Trung tuần tháng 10 năm 1971, ngay sau khi nhận lệnh của cấp trên về mục tiêu cần diệt là Giáo sư Nguyễn Văn Bổng, việc đầu tiên là tôi đi tìm cả anh chị em trong đội do tôi (Vũ Quang Hùng, bí danh Ba Điệp) làm đội trưởng. Đội tình sát vô trang mang bí số S1 hoạt động nội thành Sài Gòn-Chợ Lớn thành lập chưa đầy một năm, gồm 11 người (xã cả tôi).

Đúng lúc Châu chuẩn bị nhảy lên ngồi yên Honda thì một tiếng nổ long trời ờ đổ vang lên, cùng với cột lửa khói vụt bốc lên cao từ chiếc Ford Falcon.

Tôi nhớ đến đó của đồng chí Tám Nam - Phó ban An ninh T4 khu vực Sài Gòn-Gia Định: "Để bảo đảm bí mật, chúng ta sẽ diệt cho mục tiêu bí số G.33. Cần giữ bí mật đến phút chót và theo tin tức tình báo, G.33 đang chuẩn bị lên nắm ghế thủ tướng. Nếu G.33 đã nắm chức, sẽ rất khó hành động vì khi ấy việc bảo vệ ông ta sẽ khác hẳn. Và nếu tình huống này xảy ra, cách mạng có thể gặp khó khăn hơn bởi Nguyễn Văn Bổng là một bí thư có uy tín và chính quyền ngay chuyển từ quân sự sang dân sự mọi diễn biến sẽ có lợi cho địch".

Giáo sư Nguyễn Văn Bổng là thạc sĩ công pháp quốc tế đầu tiên của Việt Nam, tốt nghiệp tại Pháp, đang nắm chức Giám đốc Học viện Quốc gia Hành chính, đồng thời là Chủ tịch Phong trào Cấp tiến, một tổ chức chính trị chống cộng.

Tôi quyết định tự mình tình sát mục tiêu, đề ra phương án hành động. Mặt khác, tôi chuẩn bị vũ khí để thực hiện trận đánh.

Sau khoảng nửa tháng bám sát mục tiêu, tôi hầu như nắm chắc quy luật đi lại của G.33. Buổi sáng ra khỏi nhà hơi thất thường, có khi không tới chỗ làm. Nhưng kể từ Học viện Quốc gia Hành chính là thế nào ông ta cũng rời Học viện lúc 11 giờ 45 để trở về nhà. Lễ trình từ Học viện về nhà cũng không bao giờ thay đổi. Theo đường Trần Quốc Toản (nay là 3.2), qua phố qua Cao Thắng, đến ngã tư Phan Thanh Giản (nay là Điện Biên Phủ) thì rẽ trái.

Tôi cũng nói thêm về việc bảo vệ ông Bổng vào thời gian này. Ông đi chuyển trên xe hơi Ford Falcon màu đen. Ngồi trên xe hơi luôn có một cán bộ. Chạy theo bảo vệ xe hơi của ông thoát đầu có hai xe gắn máy, nhưng từ sau khi báo chí đăng tin ông có thể lên nắm chức thủ tướng, số xe gắn máy tăng lên từ ba tới bốn chiếc, mỗi xe đều có người lái.

Đầu tháng 11/1971. Tôi tình bày vẫn tất cả phương án hành động rồi gửi về căn cứ đặt tại An Phước, Bến Tre. Bỏ đến lúc tìm người cụ thể bắt tay hành động. Tôi gặp Năm Tiến - đội phó S1, trao đổi tình hình và yêu cầu, hỏi anh ta có dám "vào trận" hay không, tuy vẫn chưa cho biết đối tượng cũng như phương án tấn công nhằm bảo đảm bí mật. Năm Tiến hăng hái nhận lời, nói từ xưa, một tình sát trong đội, cũng đang nóng lòng chờ xuất quân.

Cũng cần nói thêm, lúc này tôi đã có 6 trái lựu đạn "dã làng", thêm khẩu Colt 45. Chợt nhớ, trong thư gửi về căn cứ tôi viết nếu chấp nhận phương án ba (ném lựu đạn, mìn DH vào xe của G.33 tại ngã tư Cao Thắng - Phan Thanh Giản) và chỉ cần giữ cho tôi về OH khoảng 50g.

Trên nhất bị duyệt phương án 3 đồng ý cả đề xuất nhân sự, hẹn tôi ngày, giờ cụ thể đến giao liên để nhận mệnh lệnh tướng

Không cần canh tọa độ. Chỉ cần nhắm hướng pháo vào khu đông dân cư, thành phố.

Bộ trưởng Bộ Giáo dục Tiến sĩ Lê Minh Trí, nằm đầm máu trên đường phố sau vụ nổ khi Việt Cộng ném lựu đạn vào trong xe hơi của mình ở Sài Gòn.
Bộ trưởng Lê Minh Trí và vệ sĩ của ông bị thương nặng, tài xế chết. Ngày 6 tháng 1, 1969.

<http://www.corbisimages.com/stock-photo/rights-managed/U1618826/military-police-with-bombing-victim-in-saigon?popup=1>

Hỏa tiễn 122 ly và "dàn phóng"

Không cần canh tọa độ. Chỉ cần nhắm hướng pháo vào khu đông dân cư, thành phố.

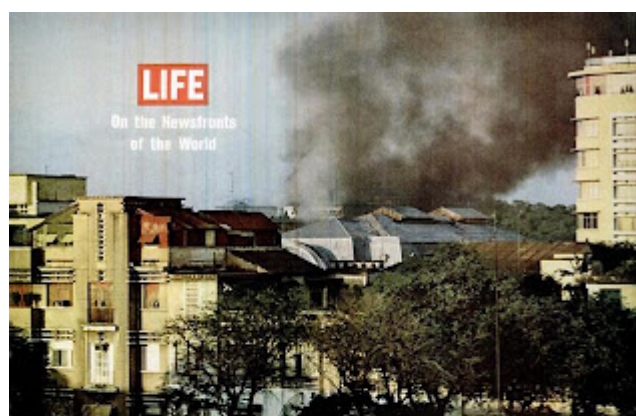
Không cần canh tọa độ. Chỉ cần nhắm hướng pháo vào khu đông dân cư, thành phố.

KHÁU ĐKB
TRUNG ƯƠNG 1945-1975
Đây là khẩu súng ống được chế tạo từ đồng, do người dân
tự chế tạo và sử dụng để đánh kẻ thù. Nó được
sử dụng để đánh kẻ thù và được sử dụng để
đánh kẻ thù.

Ngày 16 tháng 2, rạp hát Kinh Đô bị đánh bom làm 3 người Mỹ chết và hơn 32 người bị thương.
(Việt cộng nói có hơn 150 lính Mỹ thiệt mạng trong vụ này)

Saigon: Explosion by a Brazen Enemy

In the heart of Saigon a wall of brick rubble leaped up from a U.S. officers' hotel that had just been ravaged by a Communist terrorist bomb. It was an ugly sight and a reminder that the situation in South Vietnam is darker than ever. And it added new tension to the searching effort in official Washington circles over when the U.S. must do in Vietnam.

Vietnamese generals feuded with each other, with their own government and with the U.S. over who should run the country. At the public name-calling brawl continued, the common enemy—the Viet Cong—pulled off this most audacious terrorist attack of the war.

Communist agents planted a time bomb, armed with 200 pounds of explosive material, in an official U.S. car parked in a garage below an apartment building that housed 200 U.S. Army officers and Navy

men. The timing device was set to go off at 3:25 p.m. on Christmas Eve—South Vietnamese leaving home from last-minute shopping expeditions. The explosion killed two Americans and wounded 65 Americans and 41 Vietnamese, and would have killed many more if it had happened an hour later.

In the countryside too, the guerrilla war stepped up in fury. Taking advantage of the growing political turmoil in the capital, the Communists launched a series of attacks against towns and villages and their untroubled government troops and U.S. personnel rushing to the scene. Both sides used rockets and self-propelled artillery—American tanks and tanks—on the battlefield and during their wounded war—was paying a toll after price in casualties.

CHILD VICTIM. Cut to glass in the explosion, little Vietnamese boys try to figure out what happened. Some

Vietnamese army families lived behind the apartment and their homes were also damaged in the bomb blast.

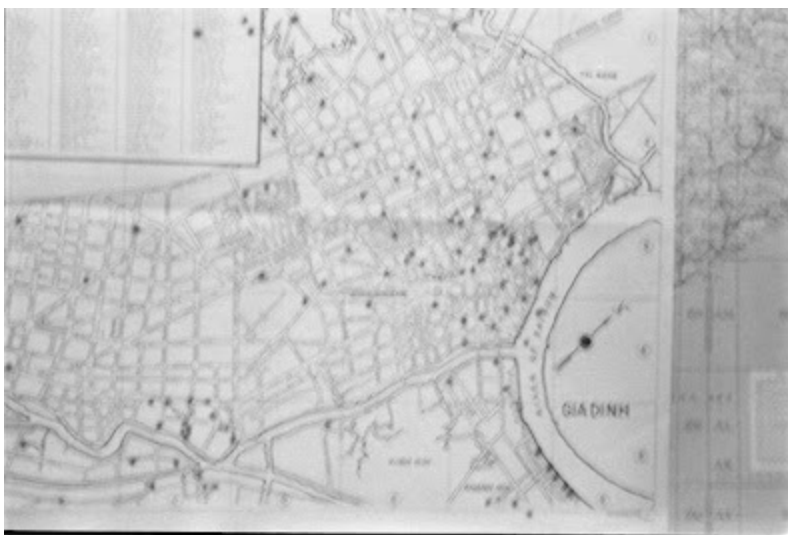
DESTRUCTION TARGET. Two minutes after the bomb went off (top left) smoke rises over Saigon. At left is what remains of the apartment, long an U.S. officers' quarters in the city.

THE WOUNDED. Blood-spattered Americans are helped from bombed building (above) while another (right) wonder is returned to an adjacent street. Surveying the damage, one U.S. officer

who lived in the apartment said today: "We ought to leave out this area and have our Christmas Eve party here any way. This would reach the Viet Cong they can't win us."

The Brink Hotel in Saigon, also known as the Brink Bachelor Officers Quarters (BOQ), was bombed by the Viet Cong on the evening of December 24, 1964, during the Vietnam War. Two Viet Cong operatives detonated a car bomb underneath the hotel, which housed United States Army officers. The explosion killed two Americans, an officer and an NCO, and injured approximately 60, including military personnel and Vietnamese civilians. http://en.wikipedia.org/wiki/1964_Brinks_Hotel_bombing

Vụ nổ bom bên ngoài Đại sứ quán Mỹ ở Sài Gòn, ngày 30 tháng 3 năm 1965.

Hai người Mỹ và nhiều thường dân bị thiệt mạng trong vụ đánh bom này.

Trói thúc kè, dùng mã tấu chém, chặt vào đầu là phương cách giết người của Việt cộng

Một nhân viên cứu thương giúp một người mẹ mang con bị thương cô đến
một xe cứu thương

Khủng bố Việt Cộng đánh bom:

Mười người chết, trong đó có hai người Mỹ và khoảng 175 người bị thương
do hậu quả của vụ nổ.

Cảnh sát tại Đà Nẵng bắt giữ một nữ Việt Cộng khủng bố vào ngày 26 Tháng 10 năm 1972.

Before he was premier of South Viet Nam, Phan Huy Quat was a practicing physician. Today, with an urgent need for medical help, because of the bombing of the U.S. Embassy (see photo at left), Dr. Quat is again treating patients. (UPI)

DAILY NEWS
MAR 31 1965

Đội Biệt động 159 Việt Cộng tung lựu đạn giết chết 7 người và làm bị thương 47 người đang đứng xem một cuộc triển lãm một phi cơ trực thăng HU1A, cùng một số chiến lợi phẩm tịch thu được của địch quân được trưng bày trước Tòa Đô Chính Sài Gòn, và trên dãy phố đại lộ Nguyễn Huệ.

Thi thể của các nạn nhân nằm chết trên đường trong vụ VC tung lựu đạn trước Tòa Đô Chính Sài Gòn Ngày Quốc Khánh 26 tháng 10 năm 1962.

Seven Killed 47 Wounded By Communist Bomb In Saigon Vietcong Versus South Vietnam

<http://www.corbisimages.com/stock-photo/rights-managed/HU010590/seven-killed-47-wounded-by-communist-bomb?popup=1>

Thủ phạm là Lê Thị Thu Nguyệt, bí danh Mỹ Linh.
(Trong ảnh cùng chồng và 2 con)

<http://m.vnexpress.net/doi-song/nhip-song/nu-biet-dong-sa-i-go-n-tung-da-nh-no-ma-y-bay-my-/2897994/p0>

TRÍCH "...Đây chỉ là một trong số rất nhiều chiến công mà bà Lê Thị Thu Nguyệt thực hiện cùng đồng đội, như vụ phá hỏng chiếc trực thăng HU1A, phá hỏng kế hoạch triển lãm trưng bày sức mạnh quân sự của chính quyền Sài Gòn tháng 10/1962 ngay trước tòa chánh đô Sài Gòn..."

Mở sáng ngày 22 tháng 8 1968 Việt cộng pháo kích 20 hỏa tiễn tầm dài 122m vào Sài Gòn thủ đô miền Nam Việt Nam, đánh dấu sự kết thúc một thời gian 2 tháng yên lặng . Hai trong số các hỏa tiễn này rơi trúng mái nhà của tòa nhà Quốc hội ở trung tâm thành phố. Những hỏa tiễn khác rơi bừa bãi vào khu vực dân cư. 17 người chết và bị thương hầu hết là phụ nữ và trẻ em và một phóng viên Nhật Bản. Trong số rất nhiều các tòa nhà bị hư hại là một ngôi đền Hindu.

<http://www.vietnam.ttu.edu/virtualarchive/items.php?item=va002569>

Không có chọn lựa khác

QUỐC LINH | 20/09/2012 06:30 (GMT + 7)

TT - Cả đời theo cách mạng, tuổi thanh xuân đi qua bom đạn chiến tranh, nhưng họ bảo nếu lịch sử lặp lại, họ cũng sẽ không bao giờ có chọn lựa khác.

Ông bà Lê Hồng Tư - Nguyễn Thị Châu - Ảnh: Q.LINH

	Killed:	Injured:	Abducted:
1959:	102		
1960:	1,159		
1961:	2,289		
1962:	1,719	6,459	9,688
1963:	2,073	8,375	7,262
1964:	1,611	2,324,	6,710
1965:	2,932	2,125	6,929
1966:	2,613	5,690	3,700
1967:	1,183	2,998	92
1968:	11,192	28,936	1,274
1969(June):	2,618	7,885	1,206
Totals	28,591	64,791	36,861

If you readers are still nourishing doubt about documents collected by foreigners, let us quote here some acknowledge-

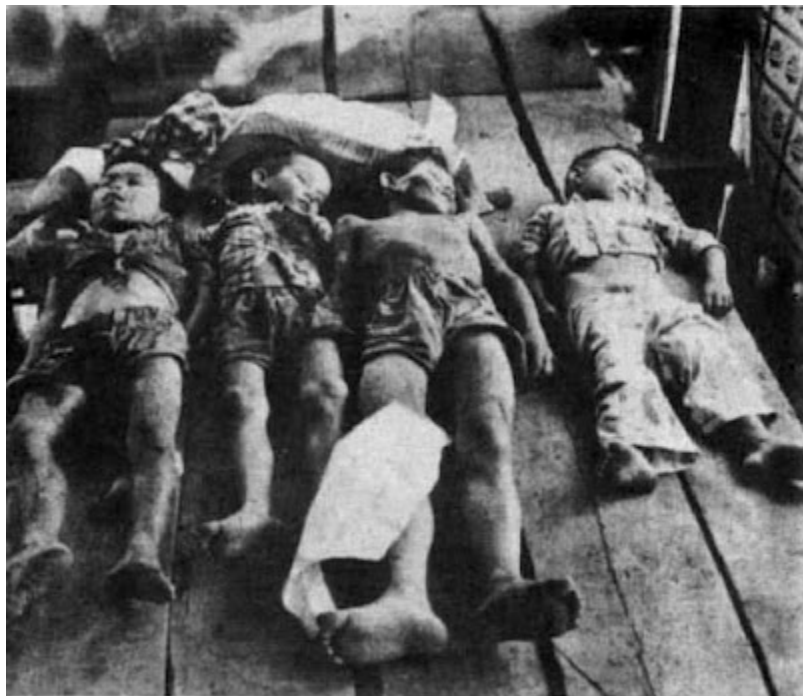

Ngày 3 tháng 12, 1973. Đặc công rừng Sác tấn công kho xăng Nhà Bè, kho xăng bị cháy suốt 10 ngày đêm.

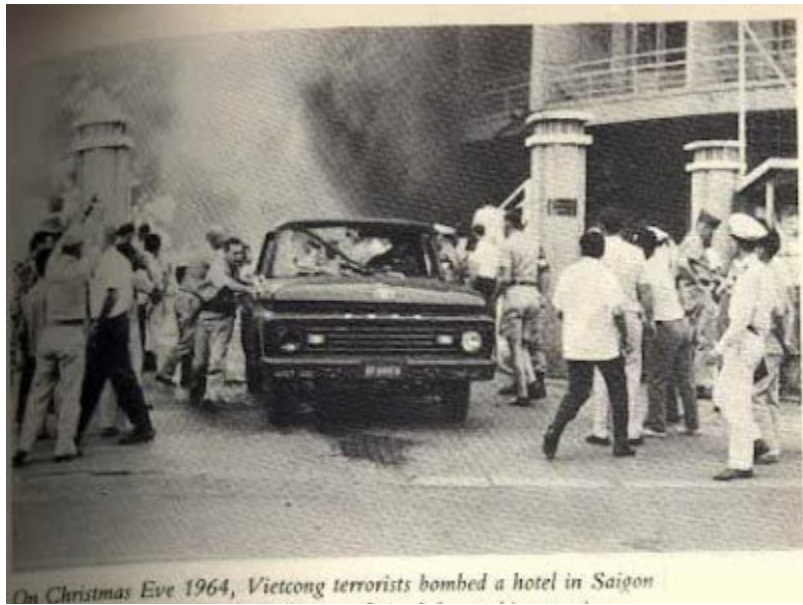

These four young children were the victims on March 25, 1966, of an attack on a small village by a band of Viet Cong insurgents, 10 miles (16 km) north of Saigon.

(NY9-dec.22)VIGIL--A brother keeps vigil over the body of his 20-year-old sister who was killed in a pre-dawn rocket attack in suburban Saigon recently. Neighbors look on in background. The young woman was one of about 50 Vietnamese killed and injured.(AP Wirephoto)(chc60350str/harvey)1572

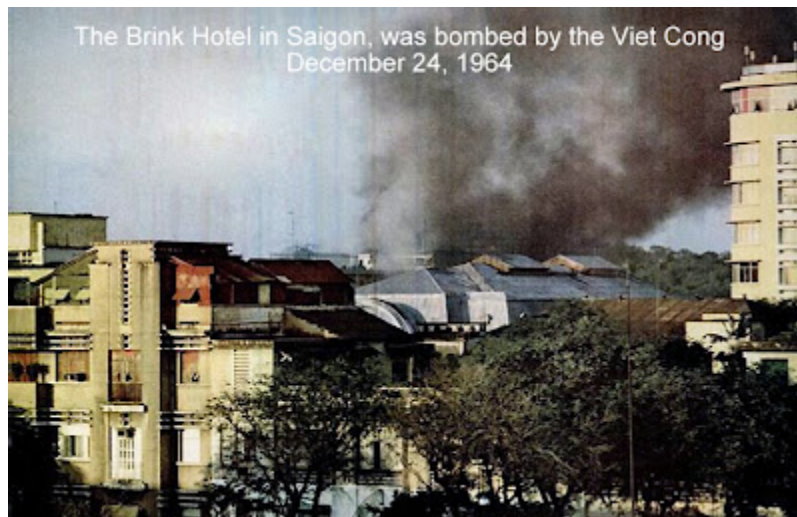
Terror in the Cities. The Communist Terror campaign has not been as effective in the cities as in the rural areas, but still goes on. Saigon General Post Office, May 8, 1969.

The Brink Hotel in Saigon, also known as the Brink Bachelor Officers Quarters (BOQ), was bombed by the Viet Cong on the evening of December 24, 1964, during the Vietnam War. Two Viet Cong operatives detonated a car bomb underneath the hotel, which housed United States Army officers. The explosion killed two Americans, an officer and an NCO, and injured approximately 60, including military personnel and Vietnamese civilians. http://en.wikipedia.org/wiki/1964_Brinks_Hotel_bombing

28-31 MARCH 1971

Ground War The South Vietnamese northern district capital of Ducduc is laid waste by two North Vietnamese regiments. Reportedly, some 100 civilians are left dead, 150 wounded, and 800 houses are burned.

Trói thúc ké, dùng mã tấu chém, chặt vào đầu là phương cách giết người của Việt cộng

Trói thúc ké, dùng mã tấu chém, chặt vào đầu là phương cách giết người của Việt cộng

Trói thúc kέ, dùng mả tẩu chém, chặt vào đầu là phương cách giết người của Việt cộng

"Dragon Lady" là biệt danh của Biệt động người Việt gốc Hoa Huỳnh thị Ánh (Phùng Ngọc Anh), chuyên trà trộn trong đám đông rồi bất ngờ rút súng bắn chết 4 người.

<http://images.google.com/hosted/life/acfab168766b5a60.html>

Thi Anh Huynh, nicknamed "Dragon Lady", who shot four people and was captured by S. Vietnamese police.

Tháng 9-1967, bị bắt khi tham gia vụ ám sát Đại tá Chung Tao, đặc vụ trưởng Đài Loan. Bị áp giải cùng VC Trần Văn Kiểu bí danh "Chín K" và Lê Thị Riêng lên một chiếc xe chạy từ Tổng nha Cảnh sát ra Chợ Lớn. Trên đường áp giải, bị đồng bọn Việt cộng phục kích xả súng bắn nhiều loại đạn từ phía sau nhằm thủ tiêu nhân chứng. VC Trần Văn Kiểu và Lê Thị Riêng bị chết, riêng Phùng Ngọc Anh được các bác sĩ đến cấp cứu phát hiện ra vẫn còn sống và chỉ bị ngất đi. Sau đó Ngọc Anh bị lưu đày đi Côn Đảo và được trao trả tù binh vào năm 1974.

2,000 Left Homeless By NVA Terror Attack

By SPEC. 4 DAN EVANS

S&S Staff Correspondent

DUC DUC, Vietnam —

The attack began about 2:30 a.m. with a barrage of rockets and mortars followed by a carefully coordinated sapper and ground attack.

An estimated 1,500 Communist troops swept through Duc Duc and half a dozen other small villages 20 miles southwest of Da Nang Monday night systematically smashing or burning the villages and killing the inhabitants.

As the enemy units sought to avoid increasing resistance from local troops, they moved through other populated areas toward An Hoa, killing and burning as they went. Phu Da and several other villages were hard-hit by the Reds as they withdrew.

The area around An Hoa has

152

A STUDY

VIET CONG

USE OF TERROR

REVISED AND UPDATED
MARCH, 1967

UNITED STATES MISSION IN VIETNAM
SAIGON-VIETNAM

Mở sáng ngày 22 tháng 8 1968 Việt cộng pháo kích 20 hỏa tiễn tầm dài 122m vào Sài Gòn thủ đô miền Nam Việt Nam, đánh dấu sự kết thúc một thời gian 2 tháng yên lặng . Hai trong số các hỏa tiễn này rơi trúng mái nhà của tòa nhà Quốc hội ở trung tâm thành phố. Những hỏa tiễn khác rơi bừa bãi vào khu vực dân cư. 17 người chết và bị thương hầu hết là phụ nữ và trẻ em và một phóng viên Nhật Bản. Trong số rất nhiều các tòa nhà bị hư hại là một ngôi đền Hindu.

<http://www.vietnam.ttu.edu/virtualarchive/items.php?item=va002569>

(The Human Cost of Communism in Vietnam - Trang 96)

A Viet Cong assassination: Mr. Au Van Hoa, a resident of Ho Nai village, Ho Chi Minh Province, was captured and tied by Viet Cong terrorists, and then killed. There have been countless thousands of individual acts of this kind in villages through South Vietnam.

Terror—From the Record

To provide the reader with a sense of the all-encompassing

Mười lăm (15) thường dân đã chết trong vụ nổ của mìn tự chế Việt Cộng trên một con đường quê ở Tuy Hòa.

Hầu hết các nạn nhân ngồi trong xe Lam ba bánh (Tricycle Lambretta) thân xác tan nát bởi vụ nổ.

NA002676

54 thường dân chết vì mìn Việt cộng, trong đó có bốn trẻ em. Sài Gòn, ngày 14 tháng 2, 1966

Viet Cong mines kill 54, including four children; Saigon, Feb. 14, 1966
<http://www.vietnam.ttu.edu/virtualarchive/items.php?item=VA004348>

(HK-5) DA NANG, South Vietnam, March 27--YOUNG CASUALTY--A South Vietnamese woman weeps over the body of her son, killed when a Viet Cong rocket slammed into huts near Da Nang airbase Wednesday. In spite of the attack, the massive U.S. airlift of refugees from Da Nang got under way as the Saigon government's military situation continued to worsen. (AP Wirephoto) (See AP A&A Wire Story) (ad50830ctr)1479

21 Apr 1975, Saigon City, Vietnam.

A soldier carries a wounded child after the first rocket attacks announcing the North Vietnamese entry into Saigon. Fourteen died and over forty people were injured in the attacks.

DEPARTMENT OF THE ARMY
HEADQUARTERS 1ST INFANTRY DIVISION
OFFICE OF THE COMMANDING GENERAL

AVDB-CG

22 March 1967

SUBJECT: Unsoldierly Conduct of Officers of Cong
Truong 9

TO: Commanding General
Cong Truong 9
HT 86500 YK

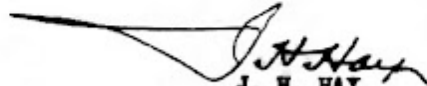
Dear General:

This is to advise you that during the battle at Ap Bau Bang on 20 March the Regimental Commander of Q763 and his Battalion Commanders disgraced themselves by performing in an unsoldierly manner.

During this battle with elements of this Division and attached units your officers failed to accomplish their mission and left the battlefield covered with dead and wounded from their units.

We have buried your dead and taken care of your wounded from this battle.

Sincerely,

J. H. HAY
Major General, USA
Commanding

Bức thư ngỏ

* * *

Của Trung Tướng J.H.HAY Tư Lệnh Sư
Đoàn 1 Bộ Binh Hoa Kỳ.

Kính gửi,

Chỉ Huy Trưởng Công Trường 9
H.T.86500 YK.

Tôi xin báo cho ông biết: Trong trận
đánh ngày 20-3-1967 tại ấp Bàu Bàng,
Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn Q763 và các
Tiểu Đoàn Trưởng trực thuộc đã tự làm
giảm giá trị của mình bằng những hành
động không xứng đáng của một quân nhân.

Trong trận đánh này, với những đơn
vị trực thuộc và tăng phái các cấp chỉ
huy trên đã không hoàn thành được nhiệm
vụ mà lại rời bỏ chiến trường, bỏ lại vô
số đồng đội chết và bị thương.

Chúng tôi đã chôn cất xong các quân
nhân tử thương và đã chăm sóc những quân
nhân bị thương của đơn vị ông trong trận
đánh này.

Trung Tướng J.H.HAY
Tư Lệnh Sư Đoàn 1 Bộ Binh Hoa Kỳ

246-329-67

Chân gửi một đồng bào miền Bắc Bắc Việt

THƯ NGỎ CỦA MỘT NGƯỜI VIỆT GỬI MỘT ĐỒNG BÀO RUỘT THỊT Thưa Bạn,

Bạn với tôi đều là người Việt, sinh sống trên mảnh đất Việt Nam. Khi thay hoàn cảnh đã khiến bạn phải ở miền Bắc, tôi ở miền Nam.

Khi nhà cầm quyền Cộng Sản bắt tôi dời đất nước, ngót một triệu đồng bạc họ đã rồi bỏ xuống Cộng Sản để đi cầu vào Nam. Từ ngày đi chúng tôi lo yên ổn làm ăn, hình thiết xứ sở về xây dựng Tổ quốc và Dân chúng ở miền Nam.

Không thấy từ 10 năm qua, người Cộng Sản miền Bắc đã phải đồng một cuộc chiến tranh xâm lược tại miền Nam. Vì thế mới đất nước thống nhất Cộng Sản trên phần đất là này. Quân đội và vũ khí đã được đem nhét vào miền Nam để phá hủy đường, báo, nhà trường, dân công và giữ lại lương dân và tội. Vậy mà các người cầm quyền Cộng Sản lại rêu rao là giải phóng dân chúng miền Bắc. Chúng tôi có bao giờ tin họ giải phóng dân? mà giải phóng khi cái gì đã chết? chúng tôi hết niềm tin tưởng với những gì chúng tôi đang có và chúng tôi chỉ muốn di chuyển yên ổn làm ăn. Nhưng họ hàng là những người Cộng Sản không làm cái gì để thoát vòng lừa dối của chúng tôi.

Giờ đây trước sự tăng gia dân nhàn quân đội và vũ khí của miền Bắc đã đẩy mạnh cuộc chiến tranh xâm lược tại miền Nam, chúng tôi phải luôn luôn phải ghen-sợ đi lại vì. Chúng tôi canhtác để hủy diệt những cơ sở quân sự và những nhà giam, thông mà nhà cầm quyền Cộng Sản đang đi miền Đông, cuộc chiến tranh xâm lược ở miền Nam.

Vậy, từ hành và lấy làm bạn hãy tránh xa những MẠC TIÊU CANHTÁC đó.

Giấy ngấm thấm đẫm, thân ái chân bạn.

CIVILIAN VICTIMS OF COMMUNISM

Year	Killed	Abducted
1957-63	6,100	Unknown
1964	1,759	9,550
1965	1,900	8,310
1966	1,732	3,810
1967	3,706	5,360
1968 ¹	5,389	8,750

¹ Does not include February 1968 Tet offensive in which massacre of more than 3,000 civilians.

² More than 15,000 were wounded in addition to those killed.

Note: The number of Vietnamese civilians wounded by communists, killed, in 1970, 12,588 civilians were wounded by deliberate attacks.

(The Human Cost of Communism)

72-241.0-72-6

<http://www.vietnam.ttu.edu/virtual>

Tội Ác Cộng Sản Qua Tường Thuật Của Nhân Chứng Sống

Cán Binh CS Trần Đức Thạch
Cựu phân đội trưởng trinh sát
Tiểu đoàn 8 – Trung đoàn 266
Sư đoàn 341 – Quân đoàn 4

**AUDIO PHÒNG VẤN ÔNG TRẦN ĐỨC THẠCH NGÀY
11/8/2013**

**AUDIO PHÒNG VẤN ÔNG TRẦN ĐỨC THẠCH NGÀY
11/8/2013**

Việt cộng tàn sát dân làng Xuân Lộc

(Hồi chôn người ám ảnh - Trần Đức Thạch)

Thời gian lặng lẽ trôi, tôi, một chàng lính trẻ măng ngày nào
bây giờ đã là một ông già với mái đầu hoa râm đốm bạc.
Vậy mà tôi chưa nói được câu chuyện lẽ ra phải nói. Đôi lúc

tôi âm thầm kể lại cho một số bạn bè tin cậy. Nghe xong ai cũng khuyên “Nói ra làm gì, nguy hiểm lắm đấy”. Và quả thật, sống trong xã hội chủ nghĩa quái đản này, người ta quen thói bưng bít sự thật. Sự thật không có lợi cho Đảng, cho Nhà nước chớ đại mà nói ra, bị thủ tiêu hoặc vào tù là điều chắc.

Tháng 04/1975, đơn vị chúng tôi (Sư đoàn 341 thường gọi là đoàn Sông Lam A) phối hợp với Sư đoàn khác đánh vào căn cứ phòng ngự Xuân Lộc. Trận chiến quyết liệt kéo dài 12 ngày đêm. Tiểu đoàn 8 chúng tôi do hành quân bị lạc nên được giao nhiệm vụ chốt chặn.

Nhằm không cho các đơn vị quân lực Việt Nam Cộng hoà tiếp viện cũng như rút lui. Phải công nhận là sư đoàn 18 của phía đối phương họ đánh trả rất ngoan cường. Tôi tận mắt

chứng kiến hai người lính sư đoàn 18 đã trả lời gọi đầu hàng của chúng tôi bằng những loạt súng AR15. Sau đó họ ôm nhau tự sát bằng một quả lựu đạn đặt kẹp giữa hai người. Một tiếng nổ nhoáng lửa, xác họ tung toé giữa vườn cam sau ấp Bàu Cá. Hình ảnh bi hùng ấy đã gây ấn tượng mạnh cho tôi. Tinh thần của người lính đích thực là vậy. Vị tướng nào có những người lính như thế, dù bại trận cũng có quyền tự hào về họ. Họ đã thể hiện khí phách của người trai nơi chiến trận. Giả thiết nếu phía bên kia chiến thắng chắc hẳn họ sẽ được truy tôn là những người anh hùng lưu danh muôn thuở. Nhưng vận nước đã đi theo một hướng khác. Họ đành phải chấp nhận tan vào cõi hư vô như hơn 50 thủy binh quân lực Việt Nam Cộng Hoà bỏ mình ngoài biển để bảo vệ Hoàng Sa.

... Nghe tiếng súng nổ ran, tôi cắt rừng chạy đến nơi có tiếng súng. Đây là ấp Tân Lập thuộc huyện Cao Su tỉnh Đồng Nai bây giờ. ấp nằm giữa cánh rừng cao su cổ thụ. Đạn súng đại liên của các anh bộ đội cụ Hồ vãi ra như mưa. Là phân đội trưởng trinh sát, tôi dễ dàng nhận ra tiếng nổ từng loại vũ khí bằng kỹ năng nghiệp vụ. Chuyện gì thế này? Tôi căng mắt quan sát. Địch đâu chẳng thấy, chỉ thấy những người dân lành bị bắn đổ vật xuống như ngã rạ. Máu trào lai láng, tiếng kêu khóc như ri. Lợi dụng vật che đỡ, tôi ngược làn đạn tiến gần tới ổ súng đang khạc lửa.

... Nghe tiếng súng nổ ran, tôi cắt rừng chạy đến nơi có tiếng súng. Đây là ấp Tân Lập thuộc huyện Cao Su tỉnh Đồng Nai bây giờ. ấp nằm giữa cánh rừng cao su cổ thụ.

Đạn súng đại liên của các anh bộ đội cụ Hồ vãi ra như mưa.

Là phân đội trưởng trinh sát, tôi dễ dàng nhận ra tiếng nổ từng loại vũ khí bằng kỹ năng nghiệp vụ. Chuyện gì thế này? Tôi căng mắt quan sát. Địch đâu chẳng thấy, chỉ thấy những người dân lành bị bắn đổ vật xuống như ngã rạ. Máu trào lai láng, tiếng kêu khóc như ri. Lợi dụng vật che đỡ, tôi ngược làn đạn tiến gần tới ổ súng đang khạc lửa.

Thấy tôi cương quyết, đám lính trẻ nghe theo. Tôi quay lại phía hàng trăm người bị giết và bị thương. Họ chồng đồng lên nhau máu me đầm đìa, máu chảy thành suối. Một cụ già bị bắn nát bàn tay đang vật vã kêu lên đau đớn. Tôi vục cụ vào bóng mát rồi dặt cuốn băng cá nhân duy nhất bên mình băng tạm cho cụ. Lát sau tôi quay lại thì cụ đã tắt thở vì máu ra quá nhiều. Một chỗ thấy 5 người con gái và 5 người con trai bị bắn chết châu đầu vào nhau. Tôi hỏi người lính trẻ đi theo bên cạnh:

- Ai bắn đấy?

- Đại đội phó Hoàng đấy anh ạ!

Lại nữa, tôi ngó vào cửa một gia đình, cả nhà đang ăn cơm, anh bộ đội cụ Hồ nào đó đã thả vào mâm một quả lựu đạn, cả nhà chết rã rượi trong cảnh cơm lộn máu. Tôi bị sốc thực sự. Hình ảnh anh bộ đội cụ Hồ “Đi dân nhớ ở dân thương” mà thế này ư? Cứ bảo là Mỹ nguy ác ôn chứ hành động dã man này của chúng ta nên gọi là gì? Tâm trạng tôi lúc đó như có bão xoáy. Mặc dù vậy, tôi vẫn nhận ra ngay những việc cần làm. Tôi tập trung những người sống sót lại. Bảo chị em Phụ nữ và trẻ con ra rừng tổ chức ăn uống nghỉ tạm.

Cột là không cho mọi người chứng kiến lâu cảnh rừng rợn này. Đàn ông từ 18 đến 45 tuổi có nhiệm vụ ra sau áp đảo cho tôi một cái hố. Trong ấp ai có xe ô tô, xe lam, máy cày phải huy động hết để chở người bị thương đi viện. Mọi người đồng thanh:

– Xe thì có nhưng dọc đường sợ bị bộ đội giải phóng bắn
lắm!

– Không lo, có tôi đi cùng!

Tôi giao cho Nghê, một du kích dẫn đường vừa có bố bị bộ
đội cụ Hồ sát hại:

– Việc lỡ như thế rồi, chú nén đau thương lại giúp anh. Thu
hồi căn cước tư trang của những người đã chết sau này
còn có việc cần đến.

Thế là suốt chiều hôm đó, tôi lấy một miếng vải đỏ cột lên
cánh tay trái. Lăm lăm khẩu AK ngồi trên chiếc xe dẫn đầu
đoàn lần lượt chở hết người bị thương ra bệnh viện Suối
Tre. Tối hôm ấy, tôi cho chuyển hết xác người bị chết ra cái
hố đã đào. Không còn cách nào khác là phải chôn chung.
Trưa ngày hôm sau người ta mới dám lấp. Đây là ngôi mộ
tập thể mà trong hoàn cảnh ấy tôi buộc lòng phải xử lý như
vậy. Trời nắng gắt, để bà con phơi thây mãi không được.
Một nắm mồ chung hàng trăm người lẫn lộn, không hương

khỏi, không gì hết. Tôi cho dọn vệ sinh sạch sẽ những chỗ mọi người bị tàn sát. Xong, mới dám cho đám phụ nữ và trẻ con ở ngoài rừng về. Tôi vượt mặt cả cấp trên để làm việc theo tiếng gọi lương tâm của mình. Bằng mọi nỗ lực có thể để cứu giúp đồng bào. Tưởng thế là tốt, sau này nghĩ lại mới thấy hành động của mình giống như sự phi tang tội ác cho những anh bộ đội cụ Hồ. Thú thật lúc ấy tôi vẫn còn một phần ngu tín. Cũng muốn bảo vệ danh dự cho đội quân lính cụ Hồ luôn luôn được ca ngợi là tốt đẹp. Tuy vậy tôi bắt đầu nghi ngờ “Tại sao người ta giết người la liệt rồi bỏ mặc.

Chẳng lẽ họ mất hết nhân tính rồi sao?”

Công việc xong tôi gặp Nghê để chia buồn. Tôi không tránh khỏi cảm giác tội lỗi. Nghê đã đưa xác bố về chôn tạm ở nhà bếp. Tội nghiệp Nghê quá. Lặn lội đi theo cách mạng, ngày Nghê dẫn bộ đội về giải phóng áp lại là ngày bộ đội cụ Hồ giết chết bố Nghê. Nghê “mừng chưa kịp no” đã phải chịu thảm cảnh trở trêu đau đớn. Nghê buồn rầu nói với tôi:

– Hôm qua nghe lời anh. Em thu được hai nón đồng hồ, tư trang và căn cước của những người bị giết. Sau đó có một anh bộ đội bảo đưa cho anh ấy quản lý. Em giao lại hết cho anh ấy để lo việc chôn ba.

- Em bị thằng cha nào đó lừa rồi. Thôi quên chuyện đó đi em ạ. Anh thành thật chia buồn với em. Chiến tranh thường

mang đến những điều không may tốt cùng đau đớn mà chúng ta không thể lường trước được. Anh cũng đang cảm thấy có lỗi trong chuyện này.

.... Đã mấy chục năm qua, khi hàng năm, khắp nơi tưng bừng kỷ niệm chiến thắng 30/4 thì tôi lại bị ám ảnh nhớ về hàng trăm dân lành bị tàn sát ở ấp Tân Lập. Cái hổ chôn người bây giờ ra sao? Người ta sẽ xử lý nó như thế nào hay để nguyên vậy? Tôi muốn được quay lại đó để thấp nén hương nói lời tạ tội. Vô hình dung việc làm tốt đẹp của tôi đã giúp cho người ta bùng bít tội ác.

Không! Người dân ấp Tân Lập sẽ khắc vào xương tủy câu chuyện này. Nỗi đau đớn oan khiên lúc đấy chưa thể phải nhòa được. Còn những người tham gia cuộc tàn sát ấy nữa, có lẽ họ cũng vô cùng dằn vặt khi nhận những tấm huân chương do Đảng và Nhà nước trao tặng sau ngày chiến thắng. Ý nghĩ ấy giúp tôi dừng cảm kể lại câu chuyện bi thương này.

Sau ngày giải phóng Miền Nam 30/04/1975 tôi có chụp một kiểu ảnh đang cởi áo, lột sao đang dở. Tôi đem tặng cho một thằng bạn đồng hương chí cốt. Hấn run người, mặt tái mét:

– Tao không dám nhận đâu, họ phát hiện ra tấm ảnh này quy cho phản động là chết cả lũ!.

Bạn tôi sợ là đúng. Vì cậu ta là Đảng viên. Nhưng điều bạn ấy không hiểu là tôi làm vậy vì cảm thấy hổ thẹn và nhục

nhã cho anh bộ đội cụ hồ khi nghĩ tới vụ thảm sát ở ấp Tân
Lập...

Trần Đức Thạch

Cựu phân đội trưởng trinh sát
Tiểu đoàn 8 – Trung đoàn 266
Sư đoàn 341 – Quân đoàn 4

Bảo tàng chứng tích chiến tranh

Phòng C

CHILD SOLDIERS IN VIETNAM

**TRẺ EM VIỆT NAM - NẠN NHÂN CHIẾN TRANH - TỘI ÁC HỒ CHÍ MINH & CỘNG
ĐẢNG**

TRẺ EM VIỆT NAM - NẠN NHÂN CHIẾN TRANH - Child soldiers in Vietnam

⋮
<https://www.youtube.com/watch?v=nxYw3sgZZsE>

Phan văn Đền và lệnh ám sát TT Ngô Đình Diệm (Tham gia vũ trang lúc 10 tuổi)

<https://www.youtube.com/watch?v=RO7D97CXNfY>

Các sỹ quan quân sự nhận định rằng những tổn thất, thiệt hại nặng nề gần đây của các đơn vị Cộng sản ở miền Nam Việt Nam đã dẫn đến một số lượng trẻ em ngày càng tăng của trong hàng ngũ của họ. Lôi kéo các em với những lời hứa hẹn của cuộc phiêu lưu, Việt cộng sẵn sàng đưa hàng trăm, hàng ngàn trẻ em vào đường chết.

<http://www.vietnam.ttu.edu/virtualarchive/items.php?item=va004536>

Military officials say recent heavy losses by Communist units in South Vietnam have resulted in a growing number of children in their ranks. Enticing

them with promises of adventure, the Viet Cong recruiters are willfully sending hundreds of young boys to their death.

A young boy (Viet Cong) with an AK 47 on hand, patrolling the streets of Hue in February 1968

North-Vietnamese prisoners captured in Cambodia await transportation across the border.

Tù binh bộ đội, trẻ em bị bắt tại biên giới Campuchia

Tù binh Việt Cộng 15 tuổi... bị bắt ngày 12/8/1967 tại Bù Đốp, miền Nam Việt Nam

<http://www.corbisimages.com/stock-photo/rights-managed/BE082366/young-viet-cong-prisoner-smoking?popup=1>

12/8/1967- Bu Dop, South Vietnam. A 15-year-old Viet Cong prisoner

08 Dec 1967, Vietnam. 12/8/1967-Near Bu Dop, South Vietnam
A Vietcong youth as he is being questioned by a First Infantryman during Operatio Quick Silver.

A Vietcong prisoner captured north of Hue during a 25 day battle to secure the city.
27 Feb 1968.

A Vietnamese boy with an injured hand is shown seated amongst Viet Cong prisoners.
CSBV = Cộng Sản Bắc Việt.

Xác các em bộ đội bị xích chân với nhau khi ra trận bên cạnh xe tăng

BUY EBOOK - \$7.99

Get this book in print ▼

 74 Reviews
Write review

Stalking the Vietcong: Inside Operation Phoenix: A Personal Account
By Stuart Herrington

the North Vietnamese to

About this book

► My library

► My History

Books on Google Play

Terms of Service

Pages displayed by permission of Random House Digital, Inc. Copyright

Result 1 of 1 in this book for the North Vietnamese tank crew chained to

207

had involved perhaps ten or twenty casualties on a side. Now, entire North Vietnamese regiments were being thrown into the battle with orders to hold onto the rural areas as long as possible. Some North Vietnamese units had even been told that they would be reinforced, when in reality, no reinforcements were available. In Hau Nghia, General Giap sacrificed regiments like companies. Elsewhere in Vietnam, An Loc for example, entire divisions were fed into the battle, suffering horrendous casualties. I saw one interrogation report on a North Vietnamese soldier who was the sole survivor of a three-hundred-man battalion that had been wiped out in an instant by a direct hit from a B-52 strike in a rubber forest near An Loc.

It was almost impossible for me as an American to comprehend the willingness of the North Vietnamese high command to sacrifice its men in so wanton and wholesale a fashion. Even though I felt that I understood the depth of the motivations of the individual Communist soldier, I still had to be in awe of his bravery and selfless willingness to sacrifice. In the streets of An Loc, for example, dead NVA tankers had been found chained to their knocked-out vehicles. Both the media and President Thieu's Ministry of Information had gleefully latched onto this story and cited it as proof that the North Vietnamese tank crews had been

BỘ ĐỘI BỊ XÍCH CHÂN CÙNG XE TĂNG T54 KHI TẤN CÔNG

<http://books.google.com/books?id=91VDEHKqViAC&pg=PA207&lpg=PA207&dq=the+North+Vietnamese+tank+crew+chained+to&source=bl&ots=OWyAsv8Xlz&sig=nZ2OLurzK1Tz8iNFvkuvlk0YMM4&hl=en&sa=X&ei=ZorVUMmrHIfziQKb2IG4BQ&ved=0CFAQ6AEwBg#v=onepage&q=the%20North%20Vietnamese%20tank%20crew%20chained%20to&f=false>

A young boy (Viet Cong) with an AK 47 on hand, patrolling the streets of Hue in February 1968

Một em trong nhóm 95 tù binh bộ đội đầu hàng sau một trận chiến kéo dài bốn ngày

<http://www.vietnam.ttu.edu/virtualarchive/items.php?item=va004492>

One of the 95 detainees who give themselves up following a four-day battle

Một cậu bé Việt Cộng bị bắt làm tù binh bởi một người lính Sư
Đoàn Tiger Hàn Quốc .

<http://www.corbisimages.com/Search#p=1&q=HU001576>

A young Vietcong boy is taken prisoner by a soldier with the ROK Tiger Infantry Division
of the Korean Army in Vietnam.

Thủy quân lục chiến dẫn độ một em tù binh Bắc Việt tại Khe Sanh, ngày 08
tháng tư 1968.

Một sĩ quan VNCH thẩm vấn một em tù binh Bộ đội (bên phải),
sau cuộc đụng độ tại quận Hải Lăng trong vùng phía bắc của miền Nam VN.

Hai bộ đội Bắc Việt, một trong quân phục và một trong trang phục dân sự, được tra hỏi bởi các sĩ quan QLVNCH khi bị bắt. Quân Bộ đội Bắc Việt hay mang theo quần áo dân sự để dễ xâm nhập vào hoặc tẩu thoát bằng cách hòa lẫn với người dân.

<http://www.vietnam.ttu.edu/virtualarchive/items.php?item=va004481>

Two NVA soldiers, one in uniform and the other in civilian dress, are questioned by ARVN officers following their capture. The NVA carry civilian clothing as part their uniform and switch to the civilian attire to infiltrate or escape by mingling with the population.

Bộ đội Nguyễn Xuân Mai 14 tuổi, trình diện tại Trụ sở Tân Bình tỉnh Gia Định, sau khi đầu hàng Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa chính phủ miền Nam tại ấp Tân Phú.

Em đã đi bộ trong ba tháng để đến được vùng kiểm soát miền Nam Việt Nam. Em đã nhặt được tờ rơi (Giấy Thông Hành - Hồi chánh) trên chiến trường và được huấn luyện theo chương trình Chiêu Hồi, ngày 12 tháng 5 năm 1968.

<http://www.vietnam.ttu.edu/virtualarchive/items.php?item=va004491>

14-year-old Nguyen Xuan Mai arrives at the Tan Binh District Headquarters, Gia Dinh Province following his surrendering to the Government of the Republic of Vietnam at Tan Phu Hamlet. The young North Vietnamese Army private had walked for three-months to reach South Vietnam. He had picked up a safe conduct pass on the battlefield and rallied under the Chieu Hoi program, May 12, 1968. At right is a south Vietnamese Army corporal.

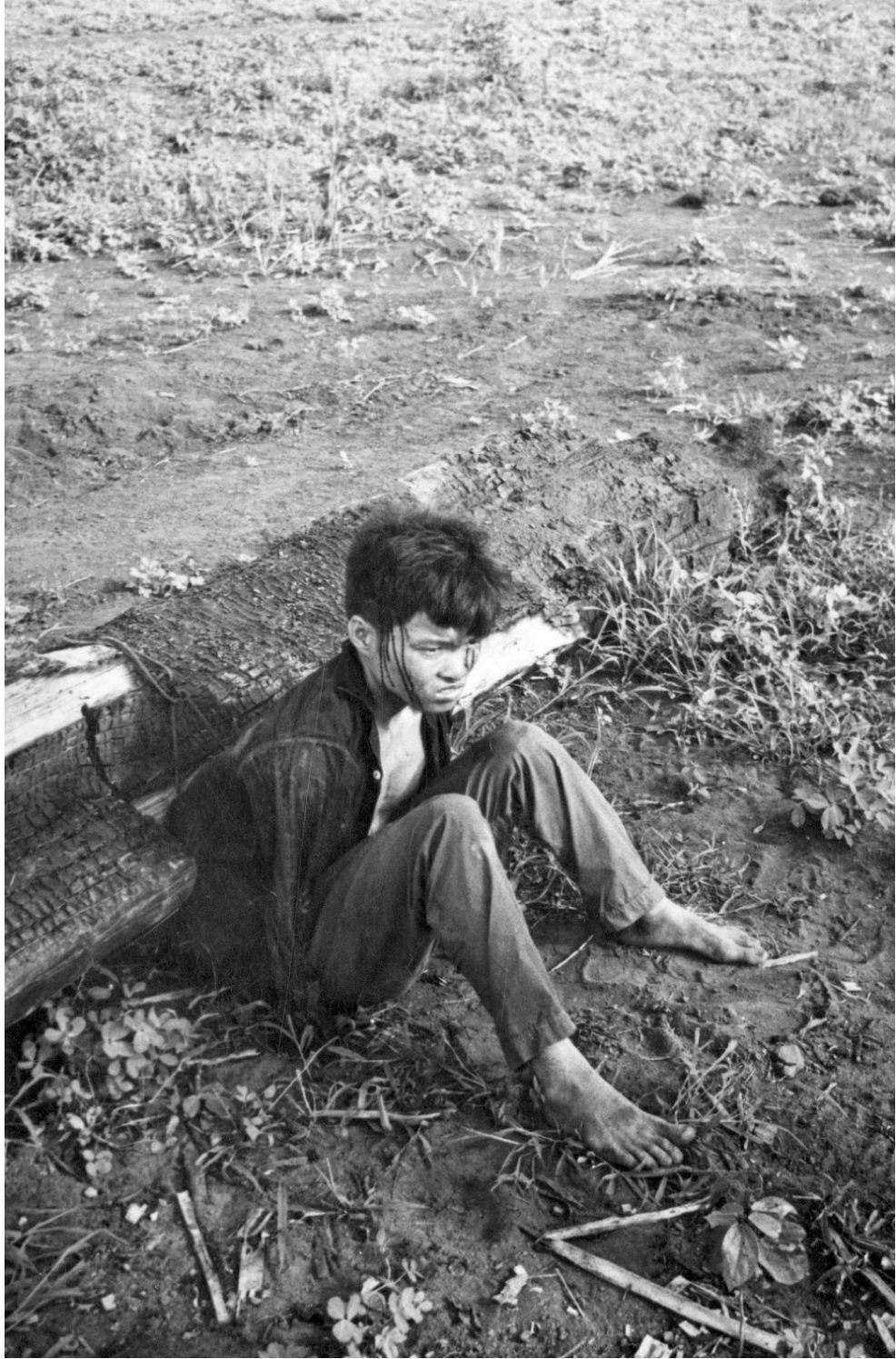

Bộ đội Nguyễn Xuân Mai 14 tuổi

Tran Hoang Minh, 16 years old, former Viet Cong member of an assassination squad in Tay Ninh province

Trong vòng (8) tám giờ, 121 binh sĩ Cộng sản đã đầu hàng quân Thủy quân lục chiến Việt Nam vùng Gia Định, Sài Gòn . Đây là cuộc đầu hàng với khối lượng lớn nhất trong cuộc chiến tranh. Năm mươi bảy (57) bộ đội trong tổng số 121 quân đội Việt cộng. Tất cả tù binh này là tàn quân còn sót lại của Trung Đoàn Quyết Thắng (K-1), (Trung đoàn khoảng 1500 đến 3000 người.) Vốn đã tấn công vào khu vực Sài Gòn vào ngày 05 tháng 5. Hầu hết các tù binh bị thương, 17 trọng thương và đã được nhập viện ngay lập tức. Những người lính bộ đội Bắc Việt và VC trong các nhóm ba hay bốn người, đã bắt đầu đầu hàng vào khoảng 07:00 giờ (Sài Gòn) ngày 18 tháng 6. Trong giờ đêm hôm trước, một chiếc máy bay bay qua khu vực này với một hệ thống loa phát thanh lời kêu

gọi đầu hàng từ một cán binh điều hành Trung đoàn K1 Cộng sản. Để trở về với chính phủ miền Nam với chương trình Chiêu Hồi. Viên cán bộ thủ trưởng VC điều hành đã đầu hàng 12 giờ đồng hồ trước đó. Thủy Quân lục chiến VNCH đang đưa tù binh Việt cộng lên xe tải để vận chuyển đến một đồn trạm TQLC ở Sài Gòn.

<http://www.vietnam.ttu.edu/virtualarchive/items.php?item=va004483>

Giờ học môn toán cho các em tù binh

Businessman Ross Perot, visits a Prisoners of War camp where prisoners sleep on boards in Bien Hoa in 1970

Em bộ đội hồi chánh 13 tuổi tập chơi đàn guitar, tại trung tâm huấn nghệ Phước Tuy cùng một cán bộ Chiêu Hồi.

<http://www.vietnam.ttu.edu/virtualarchive/items.php?item=va00429>

Cộng sản hứa hẹn với 2 em sẽ được sống trong các tòa nhà lớn và được phát riêng mỗi em một khẩu súng (AK 47) nhằm dụ dỗ 2 em này độ tuổi 12, 14, tham gia vào hàng ngũ Việt Cộng.

Các em đã đào thoát sau khi đơn vị của các em đã bị ném trở lại trong trận đánh lớn vào Sài Gòn trong cuộc tấn công mùa hè 1968.

<http://www.vietnam.ttu.edu/virtualarchive/items.php?item=va004298>

Các em tù binh bộ đội xếp hàng trong cuộc trao trả tù binh về miền Bắc.

12 em bị bắt giữ trong chiến dịch Lam Sơn tháng 7 năm 1967 tại Quảng trị.

"10 tuổi, Nguyễn Trung Thu đã tự chế mìn, lựu đạn..."

<http://vietnamnet.vn/vn/chinh-tri/103503/vi-tuong-danh-giac-tu-thuo-len-10.html>

Sau nhiều lần đặt mìn phá địch không thành bị phát hiện, cậu bé Trung Thu khi đó 14 tuổi lần đầu tiên tổ chức chỉ huy, thiết kế một trận đánh mìn lừa địch ngoạn mục.

Một số lực lượng Việt Cộng bị giết trong cuộc tấn công phi trường Tân Sơn Nhất, ngày 04 tháng 12, 1966

<http://www.corbisimages.com/stock-photo/rights-managed/U1538294/dead-viet-cong?popup=1>

<http://www.corbisimages.com/stock-photo/rights-managed/PA004430/vietnamese-child-soldiers?popup=1f>

Child soldiers of the Dac Cong special forces stand in uniform. **September 1990, Vietnam**

Cộng sản Việt Nam: Trẻ em là một con bài trong chiến tranh Những sự thật cần phải biết (phần 10)

I. Những bằng chứng:

Trong quá trình xâm lược trái phép VNCH, tiến hành chiến tranh phi nghĩa gây nên cảnh đau thương cho dân tộc Việt Nam đảng cộng sản cũng đã vắt kiệt sức lực của dân tộc. Bằng nhiều thủ đoạn ép buộc thanh niên phải vào Nam chiến đấu cho lợi ích của đảng như cắt khẩu phần ăn, hộ khẩu, ruộng đất, đày đọa những ai không muốn tham gia chiến tranh phi nghĩa. Đồng thời, đảng cộng sản còn vi phạm công ước quốc tế về trẻ em cũng như sử

dụng trẻ em trong chiến tranh.

Thứ nhất, trên báo Dân trí của đảng cộng sản có cho biết một người đã tham gia du kích và khủng bố từ khi mới 14 tuổi: “Năm 1964, khi đó chỉ mới 14 tuổi, chị đã quyết định tiếp bước bố và anh trai đi theo con đường cách mạng. Chị tham gia Đội thiếu niên An ninh mật làng Hà Xá và được giữ chức vụ Đội trưởng. Đội hoạt động trên địa bàn hết sức nguy hiểm, phức tạp; ban ngày là địch chiếm đóng càn quét, ban đêm là lực lượng cách mạng của ta bí mật về hoạt động.... Những ngày đầu tham gia cách mạng, dù tuổi đời còn trẻ song bằng mưu trí, sự khôn khéo, chị luôn hoàn thành tốt nhiệm vụ. Lúc chị cải trang thành đứa trẻ chăn trâu, đứa cắt cỏ thuê để bí mật chuyển vũ khí, thuốc men vào căn cứ cách mạng; khi chị hóa thân vào làm người bán hàng rong trà trộn vào lòng địch cài bom hẹn giờ nổ đánh xe, tiêu diệt địch...” [1].

Qua đây cho thấy đảng cộng sản đã sử dụng một em bé gái khi đó mới 14 tuổi vào cuộc chiến khủng bố “cài bom hẹn giờ”. Như vậy việc làm này của đảng cộng sản đã vi phạm nghiêm trọng quyền của trẻ em.

Thứ hai, cũng về việc sử dụng trẻ em trong cuộc chiến là trường hợp của ông thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng. Chính ông này và báo giới cộng sản tiết lộ ông Dũng tham gia quân đội cộng sản lúc 12 tuổi: “Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng kể với Hagel rằng ông đã tham gia cách mạng khi mới 12 tuổi”. [2]

Đây là một ví dụ cho thấy trẻ em đã được sử dụng như một công cụ chiến tranh của cộng sản. Một hành động phi pháp của đảng cộng sản Việt Nam cần được lên án.

Thứ ba, một người được báo giới cộng sản cho là năm 14 tuổi đã được chính Hồ Chí Minh phong cho danh hiệu “dũng sỹ diệt Mỹ”. Đây là sự việc thêm bằng chứng cho thấy Hồ Chí Minh và đảng cộng sản chủ trương lạm dụng trẻ em sai mục đích: “Năm lên 8, chị trở thành một liên lạc nhanh nhẹn, gan trường bên dòng sông Thu Bồn... Đến khi nghe gà gáy, biết trời sắp

sáng, tôi vác cây súng Kräng M2 chạy về báo cho bộ đội địa điểm giấu súng. Tôi là người con gái đầu tiên của miền Nam được phong Dũng sĩ diệt Mỹ”, chị Thu nhớ lại.” [3]

Trong đoạn trích từ báo Người Đưa Tin của nhà cầm quyền cộng sản cho thấy, đảng cộng sản thậm chí còn sử dụng trẻ em ngay từ lúc 8 tuổi để hoạt động cho mình. Đây là hành động bóc lột sức lao động cùng như sử dụng trẻ em sai mục đích trong chiến tranh của đảng cộng sản.

Thứ tư, xin gửi đến bạn đọc một bài báo của nhà cầm quyền cộng sản giới thiệu một lúc 3 trẻ em được đảng cộng sản sử dụng vào mục đích khủng bố:

“Đoàn Văn Luyện: Quê Quảng Ngãi, Luyện lẳng lẳng mạng lựu đạn phục kích định hạ chiếc trực thăng Mỹ. Không đánh được, Luyện quăng trái lựu đạn vào tụi Mỹ, giết 5 tên, Em gài mìn bẫy giặc rất mưu trí và diệt thêm 9 tên nữa. Thành tích giết giặc đó đã đưa em tới danh hiệu “Dũng sĩ diệt Mỹ nhỏ tuổi”... Hồ Văn Mên: Mên đã tiêu diệt gần 80 tên địch gần gấp 6 lần tuổi mình. Tại đại hội chiến sỹ thi đua tỉnh, Mên được Ủy ban Mặt trận Tổ quốc tỉnh tặng 3 danh hiệu: “Dũng sĩ diệt Mỹ, dũng sĩ diệt cơ giới và dũng sĩ quyết thắng cấp ưu tú... Kơ- Pa - Kơ - Lơng: Người đội viên anh hùng của núi rừng Bơ-lây-me... Mười lăm tuổi, đánh tổng cộng 30 trận, khi trở thành chiến sỹ giải phóng, anh lại được tuyên dương là anh hùng các Lực lượng vũ trang Giải phóng Miền Nam.”[4]

Như vậy điều luật về quyền của trẻ em đã bị đảng cộng sản Việt Nam vi phạm nghiêm trọng. Đồng thời cho thấy đảng cộng sản còn dung trẻ em vào khủng bố là một hành động phi nhân cần phải nghiêm minh xét xử.

Thứ năm, cũng vẫn báo Người đưa tin của nhà cầm quyền cộng sản có đưa tin: “Sinh ra trong một gia đình nghèo có truyền thống cách mạng ở xã Bình Đông, huyện Bình Sơn, tỉnh Quảng Ngãi, cô bé Tuyết chưa học tròn chữ nhưng sớm có tinh thần giác ngộ cách mạng. Với lòng căm thù giặc sục sôi, năm 13 tuổi cô bé Tuyết đã theo mẹ cùng em trai che giấu, tiếp tế lương thực cho chiến sỹ cách mạng. 15 tuổi làm công tác thăm dò quân địch và thông tin cho cách mạng. Ngày ấy, năm 1965 giặc Mỹ bắn phá ác liệt tại quê hương Bình Sơn, cô bé 17 tuổi tham gia vào đội quân du kích xã Bình Đông,

rồi góp phần vào chiến thắng vang dội tại thôn Vạn Tường (Bình Hải- Bình Sơn, ngày 18/8/1965).” [5] Qua đoạn trích trên chúng ta thấy đảng cộng sản tiếp tục sử dụng trẻ em trong chiến tranh. Đây là một hành động phi nhân tính.

Thứ 6, trên báo của tập đoàn Becamex- Bình Dương trích lại bài báo của tỉnh ủy Bình Dương (baobinhduong. org. com) có viết 1 bài ca ngợi những trẻ em tham chiến rất sớm tại chiến khu D của cộng sản: “Cũng giống như dũng sĩ diệt Mỹ Nguyễn Văn Lân và Thái Văn Cung, dũng sĩ diệt Mỹ Võ Thành Long sinh ra và lớn lên trong giai đoạn đất nước bị chiến tranh, ngày ngày chứng kiến cảnh giặc Mỹ giết hại dân lành, tàn phá quê hương. Lòng căm thù giặc của ông đến cao trào, năm 17 tuổi ông theo các chú tham gia cách mạng. 8 năm liên tục chiến đấu và phục vụ chiến đấu, ông Long luôn thể hiện quyết tâm cao, hăng say đánh giặc.” [6]

Bỏ qua những ngôn ngữ đao to búa lớn của cộng sản là một thực tại đáng buồn: Cộng sản sử dụng trẻ em như một công cụ tham chiến.

Thứ bảy, xin bạn đọc chú ý đến một số hình ảnh chứng minh những trẻ em đã bị đảng cộng sản đẩy ra chiến trường. Đây là một tội ác không thể tha thứ. II. Sử dụng trẻ em là chủ trương của đảng cộng sản:

Trong khi trẻ em miền Nam dưới sự lãnh đạo của chính quyền VNCH được chăm sóc chu đáo và những hình ảnh người lính Mỹ, lính VNCH... thân thiện với trẻ em đã cho thấy những tuyên truyền của cộng sản về cái gọi “Mỹ - Ngụy” kìm kẹp chỉ là ngậm máu phun người... Cộng sản muốn đẩy thanh niên miền bắc vào “lò nung thép” Trường sơn bằng cách rút ngắn chương trình học phổ thông chỉ còn 10 năm thay vì phải đúng 12 năm như ngày nay. Rất nhiều cán binh cộng sản khi bị bắt chưa quá tuổi trưởng thành. Câu hỏi đặt ra là tại sao cộng sản lại sử dụng nhiều trẻ em trong chiến tranh như vậy? Có rất nhiều mục đích như: tận dụng nhân lực tối đa, kích động những người trẻ đang hăng máu làm công cụ chiến tranh dưới danh nghĩa yêu nước và sẵn sàng vu vạ phía VNCH đàn áp trẻ em khi cần. Những tài liệu giải mật đã cho thấy những điều đó là sự thật.

Thứ nhất, theo trang thông tin cung cấp tài liệu lịch sử của đảng cộng sản cho học sinh Việt Nam viết về ngày 26 tháng 3 có đoạn: “Đúng lúc ấy, ngày 15. 5. 1941, Đảng ta đã ra chỉ thị cho Đoàn thành lập đội Thiếu niên Tiền Phong và Hội Nhi đồng cứu vong và tổ chức thí điểm ngay tại Pác Bó (Cao Bằng). Sự kiện này có ý nghĩa lịch sử đối với công tác thiếu niên và nhi đồng ở nước ta, vì thế ngày 15. 5. 1941 được coi là ngày chính thức thành lập Đội. Hoạt động của đội thời kỳ này nhằm vào mục đích “Dự bị vào giúp đánh Tây, đánh Nhật làm cho Việt Nam hoàn toàn độc lập” (điều lệ Hội Nhi đồng cứu vong). Các em trong đội được tổ chức học quốc ngữ, học hát những bài ca cách mạng. Các em còn tham gia bảo vệ cán bộ cách mạng, làm liên lạc cho các đội Cứu quốc quân, Việt Nam tuyên truyền giải phóng quân...”

Ngay từ lúc thành lập đội thiếu niên tiền phong thì cộng sản và Hồ Chí Minh đã hướng hoạt động của trẻ em là tham gia chiến tranh. Sau đó tài liệu còn cho biết: “Trong sự nghiệp chống Mỹ cứu nước, thiếu niên hai miền Nam Bắc đã biểu lộ tinh thần yêu nước nồng nàn cùng cha anh đánh giặc. Truyền thống anh hùng của Kim Đồng, Lê Văn Tám được tiếp tục phát huy với tên tuổi của Đoàn Văn Luyện, Kơ-pa-kơ-lơng... (miền Nam), của Nguyễn Bá Ngọc, Nguyễn Đỗ Hùng (miền Bắc)”. [7]

Như vậy chủ trương sử dụng trẻ em là chủ trương ngay từ ban đầu của đảng cộng sản chứ không phải hành động tự phát của thanh thiếu niên như cộng sản biện minh.

Thứ hai, thêm một bằng chứng cho thấy chủ trương của cộng sản dùng trẻ em trong chiến tranh. Xin bạn đọc xem tại website của thành phố Tam Kỳ - Quảng Nam đã viết như sau: “Tháng 8 năm 1964, tỉnh ủy Quảng Nam ra nghị quyết phát động quần chúng khởi nghĩa giải phóng đại bộ phận nông thôn đồng bằng, trong đó trọng điểm là giải phóng vùng đông quốc lộ I và vùng cát của các huyện. Thực hiện chủ trương đó, Đảng bộ Tam Kỳ đã chỉ đạo quân và dân Kỳ Anh vùng lên phá ấp chiến lược, giải phóng quê hương Kỳ Anh vào tháng 9/ 1964...Địa đạo có hầm cứu thương, hầm tác chiến, hầm chỉ huy, hầm chứa lương thực, thực phẩm... , lực lượng đào Địa đạo là lực lượng tổng hợp, là sức mạnh dân quân: Bộ đội, du kích địa phương, phụ nữ, nông dân, thanh thiếu niên.” [8]

Thứ ba, trên trang tin tức của Đội thiếu niên tiên phong của cộng sản có bài viết ca ngợi thiếu niên cộng sản có đoạn như sau: “Với tinh thần “Tuổi nhỏ chí lớn”, thiếu niên nhi đồng miền Nam gan dạ, anh hùng không sợ hi sinh đứng lên cùng cha anh đánh giặc. Ngày 5 tháng 8 năm 1964, đế quốc Mỹ cho không quân đánh phá miền Bắc, thiếu nhi cả nước bước sang một thời kì mới với lời son sắt thêu trên lá cờ của Trung ương Đảng trao cho nhân dịp kỷ niệm lần thứ 25 ngày sinh nhật Đội (15/5/1966):” Vâng lời Bác dạy, Làm nghìn việc tốt, Chống Mỹ cứu nước, Thiếu niên sẵn sàng!”. [9]

Như chúng ta đã biết, luận điệu Mỹ - Ngụy xâm lược chỉ là chiêu trò của cộng sản. Và việc Mỹ ném bom ra Bắc chính là việc trả đũa và ngăn cản cộng sản miền Bắc xâm lược và khủng bố Miền Nam. Đây là một hành động tự vệ hoàn toàn chính đáng. Điều đáng nói ở đây đó là cộng sản đã tiến hành việc kích động trẻ em tham chiến thông qua những tuyên truyền và lá cờ mà Hồ Chí Minh cũng như cộng sản đưa đến cho trẻ em. Đây chính là mưu đồ của cộng sản.

Thứ tư, tại trang 2 cương lĩnh hành động đội thiếu niên tiên phong số ra tháng 3 năm 1967 mang số tài liệu TL/023- TNTTP ghi rõ: “Quân ủy trung ương và bộ chính trị đã thống nhất giao nhiệm vụ cho đội thiếu niên tiên phong phải thúc đẩy mạnh mẽ tinh thần yêu nước của thanh thiếu niên. Chúng ta cần phải đưa thanh thiếu niên ra mặt trận nhằm đánh lừa kẻ thù, bù đắp vào lực lượng quân chính quy thiếu hụt. Ngoài ra chúng ta cần phải lợi dụng tình hình này để gây sức ép với Mỹ - Ngụy trong trường hợp cần thiết về vấn đề trẻ em...” - (Tài liệu này được bí mật lưu giữ tại cục lưu trữ trung ương cộng sản Việt Nam).

Qua đây chúng ta thấy điều gì? Đó là cộng sản chủ trương dùng trẻ em như một công cụ tham chiến thay cho lính chính quy. Ngoài ra lợi dụng trẻ em như một sự kiện gây sức ép với truyền thông về “tội ác Mỹ - Ngụy”. Đây là hành động bỉ ổi và cũng là lừa dối trẻ em vào con đường hi sinh cho lợi ích riêng của cộng sản.

Thứ năm, trên trang web của tỉnh đoàn Bình Thuận có bài:”. VÂNG LỜI BÁC

DẠY, LÀM NGHÌN VIỆC TỐT, CHỐNG MỸ, CỨU NƯỚC, THIẾU NIÊN SẴN SÀNG” viết có đoạn như sau: “Nhưng dưới sự chỉ đạo của Đảng, dù trong hoàn cảnh khốc liệt, nhiều đoàn viên thanh niên và thiếu nhi vẫn kiên cường bám trụ, đấu tranh chống lại mọi âm mưu, thủ đoạn tìm cách “bôi đen” thiếu niên, nhi đồng của địch. Được Đảng giao phụ trách thiếu niên, nhi đồng, nhiều đoàn viên và thanh niên đã tìm mọi cơ hội hướng dẫn các em thiếu niên, nhi đồng tham gia các phong trào của nhân dân, như phong trào “Bảo vệ hòa bình” của nhân dân Sài Gòn do luật sư Nguyễn Hữu Thọ, giáo sư Phạm Huy Thông, và Nguyễn Văn Dưởng lãnh đạo; cùng cha mẹ, anh chị xuống đường “ăn mừng hòa bình” ở Huế, ở Tây Nguyên; tham gia phong trào “Tuần lễ hòa bình” của nhân dân các tỉnh Trung Trung Bộ.” [10]

Đoạn trích cho ta thấy điều gì? Đó chính là việc sử dụng trẻ em là “đảng giao, đảng chỉ đạo” chứ không phải là tự nguyện. Đó chính là một hình thức đẩy trẻ em vô tội vào chiến tranh, dùng trẻ em làm lá chắn cho cộng sản khủng bố nhân dân VNCH.

Thứ sáu, trong cuốn sách có tên gọi tạm dịch ra tiếng Việt “Liên Xô- Trung Quốc và Việt Nam, vấn đề chưa được biết” của tác giả người Nga, Ruslan Kobachenko, nhà giáo kiêm nhà nghiên cứu lịch sử Châu Á từng giảng dạy tại đại học Minsk-Nga, ông cũng là đảng viên đảng cộng sản Liên Xô. Cuốn sách này đã được nhà xuất bản Lịch sử của Liên Bang Nga xuất bản năm 1995 (đã giới thiệu ở “Những sự thật không thể chối bỏ”- phần 10), có đoạn trong trang 250 như sau: “Trong chiến tranh Việt Nam, việc kích động và sử dụng thanh thiếu niên đã được đảng cộng sản áp dụng đem lại thành công vang dội ở cả hai mặt: truyền thông cổ động và tổ ngược lại chính quyền của Sài Gòn khi cần ...”

Cuốn sách đã khẳng định: Đảng cộng sản dùng trẻ em là 1 chủ trương!

III. Kết luận:

Sau bao năm chiến tranh đã qua, nhìn lại cuộc chiến mới thấy hết những âm mưu thâm độc của đảng cộng sản. Cộng sản và Hồ Chí Minh không từ bỏ bất kỳ thủ đoạn nào để đẩy trẻ em vào chỗ chết. Những sự việc phong tặng

“anh hùng” chỉ là một tấm bình phong che dấu cho âm mưu bản thủ nhằm đẩy trẻ em làm lá chắn, làm công cụ cho cuộc chiến đem về quyền lực cho đảng. Trên thực tế, cũng lợi dụng việc này mà cộng sản đã đánh lừa dư luận quốc tế về cái gọi là “tội ác Mỹ - Ngụy”. Người VNCH chỉ làm nhiệm vụ tự vệ mà thôi, chính những kẻ mang danh “giải phóng” dân tộc mới là những kẻ đẩy trẻ em vào ngọn lửa hung tàn của chiến tranh phi nghĩa do đảng cộng sản gây ra.

Chính vì vậy, đây là một bằng chứng cho thấy đảng cộng sản là một lũ lừa dối. Không những dối lừa nhân dân mà cả dư luận quốc tế. Tội ác này cần phải sớm được lên án và đưa ra công luận. Hơn lúc nào hết, tất cả nhân dân Việt Nam cần phải thấy rõ bộ mặt giả tạo của đảng cộng sản Việt Nam để đứng lên lật đổ lũ bán nước và sống dơ bẩn trên thân xác nhân dân.

Đặng Chí Hùng

17/7/2013

<http://danlambaovn.blogspot.de/2013/07/nhung-su-that-can-phai-biet-phan-10.html#.UfbbaINhNBo>

NHỮNG THỦ TƯỚNG, BỘ TRƯỞNG NƯỚC CHXHCN VIỆT NAM

Da Nang
1972

(NY19)DA NANG, Sept. 21--ON DISPLAY--Two young alleged terrorists stand on an outdoor stage in Da Nang, South Vietnam, recently following their arrest by police. Signs around their necks give their names and times of capture. An automatic pistol, found in the possession of the youth at right, hangs from his neck. Their arrests followed acts of terrorism against civilians in Vietnam's second largest city. (AP Wirephoto by Cable from Tokyo) (See AP AAA Wire Story) (chc51335str) 1972

Những Thủ tướng, Bộ trưởng, Chủ tịch nước CHXHCN Việt Nam ngày nay...

"...Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng kể với Hagel rằng ông đã tham gia cách mạng khi mới 12 tuổi...."

<http://vnexpress.net/gl/the-gioi/2013/06/thu-tuong-tro-chuyen-voi-bo-truong-my-ve-chien-tranh/>

Thứ hai, 3/6/2013, 11:07 GMT+7

Thủ tướng trò chuyện với Bộ trưởng Mỹ về chiến tranh

- > Thủ tướng đề cao lòng tin trong cấu trúc an ninh
- > Ảnh hưởng của Việt Nam đối với Hagel

Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ Chuck Hagel và Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng tại Đối thoại Shangri-La. Ảnh: AFP

Sau đó cuộc chuyển trò chuyển sang chủ đề khác, đó là cuộc kháng chiến chống Mỹ của nhân dân Việt Nam (mà người Mỹ thường gọi là chiến tranh Việt Nam). Cả Thủ tướng và Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ đều chiến đấu tại châu thổ sông Mekong trong năm 1968, nhưng ở hai phía khác nhau của chiến trường. Cả hai cùng bị thương trong những cuộc giao tranh.

Theo các quan chức Mỹ kể lại, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng kể với Hagel rằng ông đã tham gia cách mạng khi mới 12 tuổi. Đáp lại, ông chủ Lầu Năm Góc chia sẻ những kỷ niệm thời chiến và cho hay đã tự nguyện nhập ngũ cùng em trai.

Những phụ tá thân cận của Hagel cho biết Thủ tướng và Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ trước đó đều biết người đối thoại với mình từng tham chiến ở Việt Nam, nhưng không biết những chi tiết cụ thể hơn.

Năm 1965, Mỹ đưa quân vào miền nam Việt Nam tham chiến. Ông Chuck Hagel được điều sang Việt Nam năm 1967 khi là lính lục quân Mỹ, từng bị thương ở đồng bằng sông Cửu Long. Những trải nghiệm của Hagel ở Việt Nam, cùng việc chinh phả Mỹ công bố các tài liệu về sự gian dối của họ thời chiến, đã ảnh hưởng mạnh mẽ đến quan điểm của ông sau này về việc sử dụng vũ lực.

Video: Hagel nói "những điều học được từ cuộc chiến ở Việt Nam"

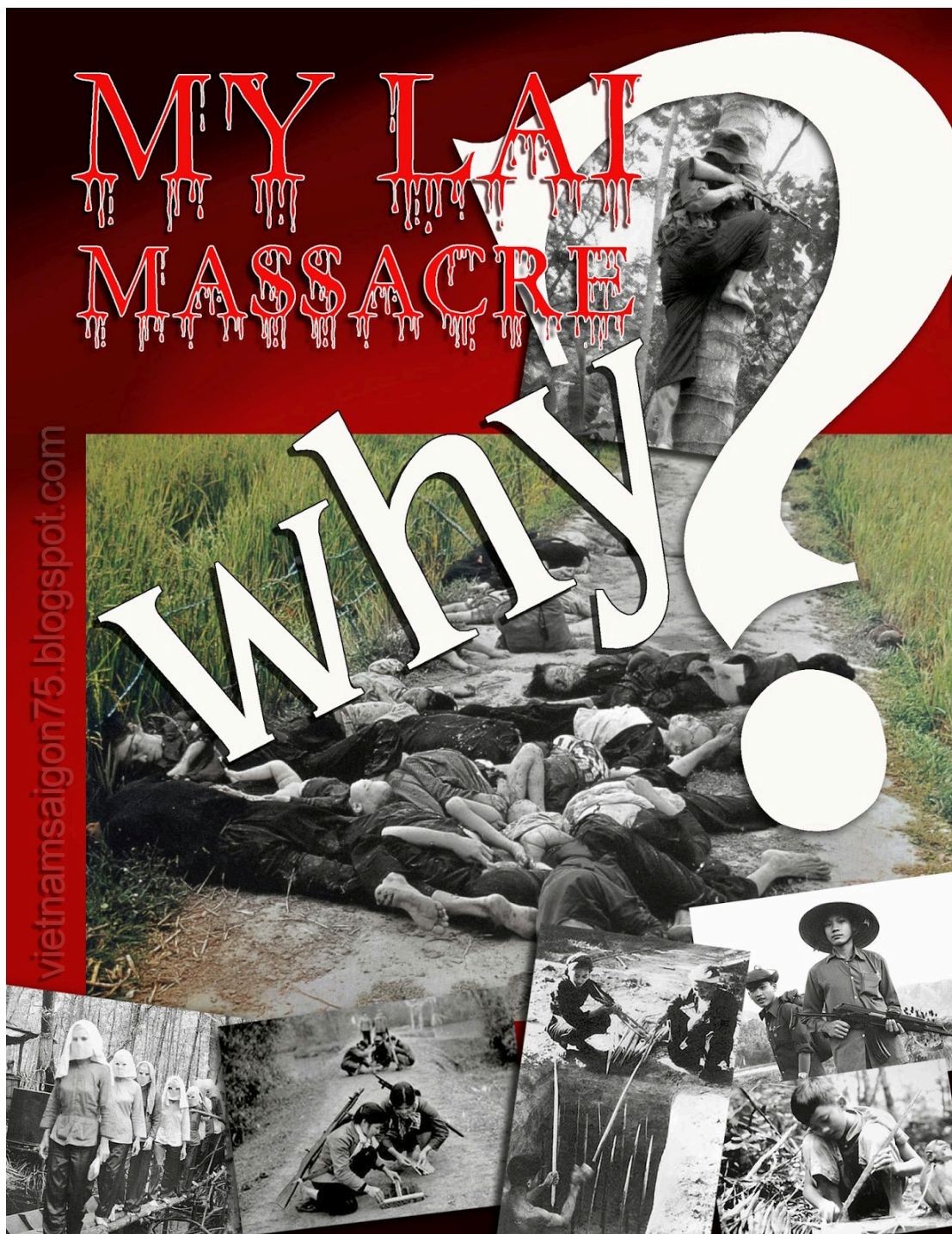
Theo các quan chức Mỹ kể lại, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng kể với Hagel rằng ông đã tham gia cách mạng khi mới 12 tuổi. Đáp lại, ông chủ Lầu Năm Góc chia sẻ những kỷ niệm thời chiến và cho hay đã tự nguyện nhập ngũ cùng em trai.

<http://vnexpress.net/gl/the-gioi/2013/06/thu-tuong-tro-chuyen-voi-bo-truong-my-ve-chien-tranh/>

<http://vietnamsaigon75.blogspot.com/2013/05/the-war-remnants-museum-bao-tang-chung.html>

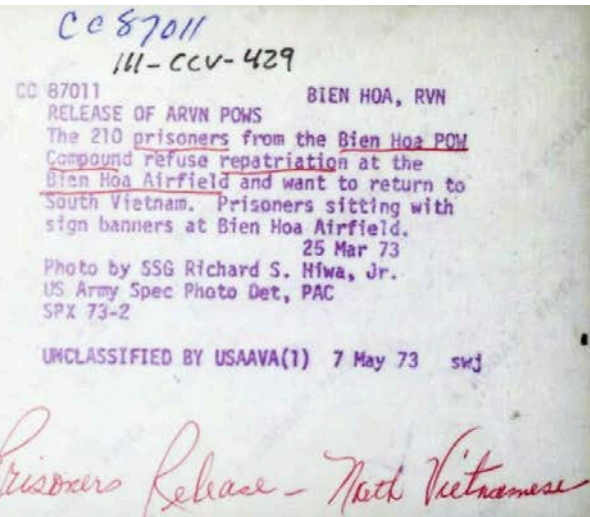
WHY THIS HAPPENED?

<http://vietnamsaigon75.blogspot.com/2014/03/tham-sat-my-lai-my-lai-masscre.html>

Trại tù Phú Quốc - "Địa Ngục" Trần Gian

(Nếu Trao Trả Cho Cộng Sản Thì Chúng Tôi Tự Sát Tập Thể)

<http://vietnamsaigon75.blogspot.com/2014/04/trai-tu-phu-quoc-ia-nguc-tran-gian.html>